

ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Голос України

№ 47 (4297) СЕРЕДА, 12 БЕРЕЗНЯ 2008 РОКУ WWW.GOLOS.COM.UA

У НОМЕР:

Росія закликає ООН не визнавати голодомор актом геноциду

Представник Росії в Раді ООН Валерій Лощинін зазначив, що на сегменті високого рівня, чиє засідання відбулося в Женеві, була порушено тему голодомору. «Цю трагедію намагалися (українські делегати) представити як злочин геноциду, тобто цілеспрямоване знищення однієї етнічної групи населення», — сказав В. Лощинін. За його словами, історична правда полягає в іншому — жертвами подій тих років стали мільйони людей різних національностей колишнього СРСР. На думку російського дипломата, голодомор не можна визнавати актом геноциду, як це поняття визначає Конвенція ООН про геноцид, прийнята в 1948 році.

Тим часом Президент України Віктор Ющенко закликає країни світу сприяти ухваленню рішення Генеральною асамблеєю ООН про голодомор 1932-1933 років як акт геноциду українського народу.

Німеччина проти ПДЧ для українців

Канцлер Німеччини Ангела Меркель фактично підтримала позицію Росії зі вступу України і Грузії до НАТО. Вона заявила, що членами цієї організації повинні ставати ті країни, в яких Північноатлантичний альянс підтримується не тільки політиками, а й більшістю населення. Також Меркель вважає, що країнам, у яких є регіональні конфлікти, не місце в НАТО.

Необхідно зазначити, що за два дні до цього виступу Ангела Меркель розмовляла з Володимиром Путіним у ході свого візиту до Москви 8 березня. У розмові з Меркель Путін вже вкотре висловив невдоволення бажанням двох колишніх республік СРСР увійти до складу Північноатлантичного альянсу і звинуватив НАТО в бажанні підмінити собою ООН.

Очікується, що розгляд питання про запрошення або незапрошення України і Грузії до виконання Плану дій щодо членства (ПДЧ) має відбутися на саміті НАТО в квітні.

КОРОТКО

❒ СБУ встановило особу, яка скоїла у лютому цього року несанкціоноване втручання в роботу офіційного сайту міськадміністрації та міськради Одеси, та протиправні дії якої призвели до блокування на деякий час сайту, *повідомила прес-служба СБУ.*

❒ ГПУ до 26 березня надасть звіт про вивчення кримінальних справ щодо ПДВ, *заявив Генеральний прокурор Олександр Медведько.*

❒ У Кам'янці-Подільському відкрилася школа муніципального менеджменту, *повідомляє наш власкор Віра Шпильова.*

❒ У Мукачівській лікарні нелегальна мігрантка із Сомалі народила сина, *повідомляє наш власкор Іван Гудзоватий.*

Лауреатів названо

Читачам нашої газети нема про що шкодувати!

Фото Михайла МАРКІВА.

Президент України Віктор Ющенко вручив Національну премію імені Тараса Шевченка актору Богдану Бенюку.

У день народження Тараса Шевченка вручено премії його імені групі митців і літераторів. Список цьогорічних лауреатів вміщено в нашій газеті минулої п'ятниці. Довкола цього списку виникло немало суперечок, які не вщухли й досі. Зокрема, багато хто розчарований тим, що Шевченківський комітет проігнорував блискучого прозаїка Василя Портяка та іншого Василя — Шкляра, чий роман «Ключ» витримав вісім видань, в тім числі іноземними мовами.

Але нашій газеті та її читачам майже нема про що шкодувати. Ми свого часу назвали актора Богдана Бенюка зіркою року, не сумніваючись, що Бенюк цю премію одержить. І він її одержав! Між іншим — з восьмої (!) спроби, про що ми теж недавно писали. Артиста відзначено за участь у виставі Театральної компанії «Бенюк-і-Хостікоєв». Разом з ним премії удостоєні актриса Наталя Сумська та режисер Віталій Малахов. Вітаємо!

ПОДІЇ

Для посівної потрібні гроші

До 700 мільйонів гривень, потрібних Хмельниччині для успішного проведення посівної, не вистачає ще 160 мільйонів. Хоча загалом по області фінансова ситуація неоднакова. Якщо потужні господарства вже забезпечені і насінням, і добривами, і паливом, то в Ізяславському, Волочиському, Чемеровецькому районах до потреби бракує 20—25 відсотків коштів. Деякі агроформування наважились узяти 55 мільйонів банківських кредитів, однак багатьом господарствам така позичка не під силу. В Дунаєвецькому, Деражнянському, Летичівському районах поки що банки не видали жодної гривні кредитів, **повідомляє наш власкор Ірина КОЗАК.**

Інвалідам буде комфортніше

У Луганській області з'явився спеціальний залізничний вагон для перевезення людей з обмеженими фізичними можливостями. Для тестування були запрошені інваліди-«колясочники», що стали головними експертами його технічних можливостей. Щоправда, тут обладнано тільки одне купе, але, за словами залізничників, у ньому є все необхідне, щоб люди з обмеженими фізичними можливостями почувалися в дорозі комфортно. За статистикою, в області в залізничних потягах пересувається щодня до п'яти інвалідів. Одного купе вочевидь мало, тому закуплено ще два спеціальні вагони, в яких обслуговуватимуть людей із обмеженими фізичними можливостями, **передає наш власний кореспондент Алла АНТІПОВА.**

Трагедії нічого газовиків не навчили

Територіальне управління Держгірпромнагляду в Сумській області перевірило, як газотранспортні підприємства регіону дотримуються режимів та правил постачання «блакитного палива». Працівники контролюючого відомства виявили 13 порушень вимог законодавчих та інших нормативно-правових актів, що стосуються промислової безпеки. Найбільше їх зафіксовано у Сумському лінійно-виробничому управлінні магістральних газопроводів. Жодна з наявних у ньому газорозподільних станцій не обладнана системами автоматичного захисту від перевищення і зниження тиску. За висновками експертів, саме це свого часу стало причиною вибуху газу в житловому будинку Дніпропетровська. Також газ не одоризується — тобто до нього не додають ароматичні домішки для виявлення його витоків, **повідомляє наш власкор Владислав ЖМУРКОВ.**

ФОТОФАКТ

На знімку: урок для єдиної другокласниці Братської сільської школи Нижньосірогозького району Херсонщини Даші Книвець проводить учителька Ірина Жупина.

Фото Алли БРУСИЛОВОЇ.

САМОВРЯДУВАННЯ

Вчителька з Івано-Франківська — лауреат парламентської премії

Ірина Попадюк — учитель математики фізико-технічного ліцею Івано-Франківського національного технічного університету нафти і газу — стала лауреатом премії Верховної Ради України. Преамбула: за особливі успіхи у навчанні і вихованні учнів — аж ніяк не перебільшення. За час роботи в ліцеї, а це 12 років, вона підготувала 26 учасників 3-го етапу Всеукраїнських олімпіад з математики, 21 із них став призером. Загальний педагогічний стаж Ірини Михайлівни — 27 років. Її працю не раз поціновували грамотами ОДА та обласного управління освіти, а методичні розробки та наукові праці допомагали колегам краще опанувати своїм фахом.

Дарина НАЗАРЧУК.

Настільна книжка для депутата

У серії книжок «Що має знати депутат місцевої ради» побачило світ чергове видання «Бюджет як фінансова основа місцевого самоврядування». Посібник підготовлено в Інституті політичної освіти (Київ) за сприяння Фонду Конрада Аденауера. Один із авторів видання — херсонець Іван Лопушинський, депутат багатьох скликань, донедавна голова Суворовської районної у Херсоні ради, а нині докторант Національної академії державного управління. У книжці розкривається сутність бюджетного устрою України, принципи формування та виконання місцевих бюджетів. Завдання посібника — озброїти депутатів місцевих рад і теоретичними знаннями, і практичними інструментами здійснення бюджетного процесу. Видання стане в нагоді не лише депутатам, а й усім, хто цікавиться процесами бюджетування.

Алла БРУСИЛОВА.

Коаліція й опозиція: час збирати каміння

КОМЕНТАР

Цього тижня народні депутати працюють не в сесійному режимі: у парламентських комітетах готують законопроекти, в округах зустрічаються з виборцями. Про це «Голосові України» повідомили в прес-службі Верховної Ради.

Водночас лідери парламентських фракцій ще шукатимуть компроміс. Бо останній сесійний день показав: «натівський» камінь спотикання — не єдиний. І не головний. І справа не лише в депутатській недоторканності, яку народні обранці так і не змогли зняти в останній сесійний день. Тоді опозиція наполягала: перед законом мають бути рівні і народні депутати, і Президент, і судді. А більшість виступила категорично проти зняття недоторканності з глави держави. Бо, за словами лідера «НУ—НС» В'ячеслава Кириленка, для «єдиної фігури, яка обрана всенародно», Основний Закон визначив інший шлях — імпічмент.

Справа, жартують у парламентських кулуарах, ширша. Тобто у створенні широкої коаліції, чого прагнуть насамперед регіонали. А в останній сесійний день опозиція попередила, що контролюватиме дії влади, та закликала коаліцію й урядовців «платити за векселями» — виконувати свої передвиборні обіцянки.

Попри те, у п'ятницю крига таки скресла, і депутати вирішили низку спірних питань: створили три тимчасові слідчі комісії (з розслідування фактів, висвітлених у численних ЗМІ, про можливі порушення чинного законодавства та прав людини міністром внутрішніх справ Ю. Луценком; з питань розслідування обставин порушення Конституції та законів, прийняття протиправних рішень посадовими особами Київської міської ради та її виконавчого органу; з розслідування обставин щодо фактів порушення Конституції, законів міським головою Харкова Михайлом Добкіним та секретарем Харківської міської ради Геннадієм Кернесом у системі тарифних, майнових, земельних, бюджетних та фінансових відносин при виконанні ними службових обов'язків).

Наступний сесійний тиждень, спрогнозував «Голосові України» комуніст Олександр Голуб, буде «не обов'язково конструктивним». «Ті протиріччя, які свого часу викликали блокування трибуни, не зняті. Продовжується практика фальшування голосування, тобто використовують картки тих депутатів, які відсутні в залі. Крім того, комуністи розпочали збір підписів за відкликання Голови Верховної Ради», — повідомив народний депутат. Отже, підсумував він, не треба чекати спокійної сесії, особливо з огляду на останній сесійний день, коли «хворобу загнали всередину». Щоб налагодити конструктивну співпрацю, за його словами, треба повернутися до Регламенту і Конституції. «Більшість має взяти на себе зобов'язання голосувати згідно з Основним Законом, тобто кожен депутат має голосувати сам за себе», — переконаний комуніст. Крім того, він вважає, що в парламенті треба тимчасово зняти ті питання, які вносять розлад у суспільство. А першочергово розглянути економічні проблеми — зупинити зростання цін на продукти харчування та комунальні послуги, впорядкувати виплату знецінених заощаджень.

Лілія Григорович («НУ—НС») переконана, що два останні дні роботи парламенту показали: народні депутати можуть приймати рішення і вміють домовлятися. «Учора розпочався Великий піст, період очищення й укріплення, а нижче передує неділя прощення. Кожен, хто чимось завинив, обов'язково повинен попросити прощення. З огляду на те наступний тиждень буде справжнім тижнем роботи українського парламенту. Суперечливий, розділений навпіл парламент мав достатньо часу вимушеної бездіяльності», — зазначила вона. Крім того, нині, за її словами, активно працюють комітети. Скажімо, завтра відбудеться виїзне засідання Комітету з питань охорони здоров'я в Охматдиті.

У фракції Блоку Литвина також переконані, що компроміс нарешті знайдено і Верховна Рада розпочне плідно працювати. «Дуже сподіваюся, що наступний тиждень ми почнемо з закону про державні закупівлі й ліквідацію Тендерної палати. Важливий факт: переміг здоровий глузд. Ми зрозуміли, яка в нас коаліція, як діє опозиція і хто такий глава парламенту. Всі в рівній мірі мають розділити відповідальність», — наголосив народний депутат Валерій Баранов.

Людмила НІКІТЮК.

У КОМІТЕТАХ ВЕРХОВНОЇ РАДИ

Удосконалять систему обліку та оприлюднення інформації щодо радіоактивного забруднення територій

Комітет із питань свободи слова та інформації заслухав звіт Національної ради України з питань телебачення і радіомовлення за 2007 рік.

На засіданні зазначалося, що «пріоритетними завданнями для Національної ради в 2007 році було створення передумов та здійснення перших кроків щодо впровадження в Україні цифрового телерадіомовлення, розширення загальнонаціональних та регіональних теле- і радіомереж». А також сприяння розвитку місцевого мовлення, наповнення вітчизняного ефіру українським продуктом та забезпечення дотримання телерадіокомпаніями чинного законодавства під час позачергових виборів до Верховної Ради України.

На думку членів комітету, надзвичайно важливим принципом впровадження цифрового мовлення є ефективне використання частотного ресурсу, наданого Україні відповідно до Женевської угоди 2006 року.

З метою відповідного реагування на ймовірні порушення виборчого законодавства, зазначали учасники засідання, Національна рада утворила незалежну експертну раду з питань діяльності мас-медіа. Експертна рада упродовж своєї роботи надавала фахові висновки та рекомендації стосовно окремих передвиборних агітаційних відеоматеріалів щодо їх відповідності нормам чинного законодавства.

Крім того, проведено міжнародну конференцію «Європейські стандарти діяльності регуляторних органів електронних засобів масової інформації: прозорість і незалежність». Актуальні питання забезпечення незалежності регуляторних органів було обговорено спільно з Національною комісією з утвердження свободи слова та інформаційної галузі при Президентові України та за участі зарубіжних медіа-експертів, представників регуляторних органів у сфері телерадіомовлення Великої Британії, Італії, Ірландії, Франції та Боснії і Герцеговини. Учасники засідання констатували, що «2007 рік став для Національної ради і телерадіоінформаційної галузі України роком старту практичного впровадження новітніх цифрових технологій, наближення до європейських і світових стандартів у сфері електронних ЗМІ».

Народні депутати, зокрема, звертали увагу на те, що Національній раді в 2008 році необхідно провести низку науково-дослідних робіт. Насамперед розробити моделі комбінованого радіоприймача для мереж трипрограмного проводового мовлення з можливістю прийому радіопрограм (стерео) у FM-діапазоні та дослідити і спрогнозувати потреби у таких приймачах на підставі аналізу стану проводового мовлення. Крім того, комітет рекомендує Національній раді звернутися до Кабінету Міністрів України та Міністерства фінансів України з проханням передбачити кошти на реалізацію цього проекту в бюджеті на 2008 рік.

Члени комітету також висловлювалися за необхідність завершення процесу переходу нашої країни на цифрове мовлення до 2014 року на виконання міждержавної домовленості про впровадження до 2015 року цього виду мовлення в Європі.

* * *

«Пріоритети діяльності на період 2008—2011 роки» затвердив **Комітет з питань екологічної політики, природокористування та ліквідації наслідків Чорнобильської катастрофи.**

Уперше комітет, за словами його голови Анатолія Семиноги, «виступив з ініціативою розробки та затвердження документа, який ставить стратегічну мету і має стати планом діяльності на найближчі 5 років». До його підготовки були залучені представники центральних органів виконавчої влади, громадські організації, науковці.

Головними завданнями комітету, зокрема, визначено: створення узгодженої законодавчої бази у сфері охорони навколишнього природного середовища, подолання наслідків Чорнобильської катастрофи з врахуванням сучасних потреб та світового досвіду.

У сфері радіаційної безпеки та надзвичайних ситуацій плановано удосконалити систему обліку та оприлюднення інформації стосовно радіоактивного забруднення територій і доз опромінення населення, яке постраждало внаслідок Чорнобильської катастрофи, й створення автоматизованої системи раннього виявлення надзвичайних ситуацій та оповіщення населення у разі їх виникнення на потенційно небезпечних об'єктах і на об'єктах підвищеної небезпеки.

У сфері подолання наслідків Чорнобильської катастрофи передбачено: реалізувати заходи стосовно зняття з експлуатації 1—3-го енергоблоків Чорнобильської АЕС та перетворення об'єкта «Укриття» на екологічно безпечну систему; визначити механізм виведення населених пунктів за межі зон радіоактивного забруднення, реабілітації радіоактивно забруднених територій; ліквідувати дисбаланс між зростанням видатків державного бюджету і неадекватним фінансуванням соціальних потреб учасників ліквідації наслідків аварії на Чорнобильській АЕС і постраждалих від Чорнобильської катастрофи тощо.

А. Семинога наголосив, що «робота комітету не вичерпується заявленими пріоритетами, будуть з'являтись нові проблеми і задачі, котрі потребують як стратегічного планування, так і тактичного вирішення».

Інформаційне управління Верховної Ради.

Перший заступник голови Комітету з питань правової політики Михайло Сирота, голова комітету Сергій Міщенко, заступник голови комітету Олександр Лавринович (зліва направо) під час підготовки до засідання цього комітету, на якому, зокрема, розглядатиметься проект закону про внесення змін до Закону України «Про Конституційний Суд України».

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

ПОСТАНОВА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Про питання вступу України до Організації Північноатлантичного договору (НАТО)

Відповідно до Конституції України, згідно з якою носієм суверенітету і єдиним джерелом влади в Україні є народ, та враховуючи позиції політичних партій, а також зважаючи на вимоги законодавства України у сфері національної безпеки, Верховна Рада України **постановляє**:

1. Рішення щодо міжнародного договору про вступ України до НАТО приймається лише за наслідками всеукраїнського референдуму, який може проводитися за народною ініціативою відповідно до Закону України «Про всеукраїнський референдум».

2. Голові Верховної Ради України повідомити Генерального Секретаря НАТО про це рішення парламенту України.

3. Ця Постанова набирає чинності з дня її прийняття.

Голова Верховної Ради України
А. ЯЦЕНЮК.

м. Київ, 6 березня 2008 року.
№ 126-VI.

Заява

про позицію депутатської фракції «Блок Литвина» щодо питання про зняття недоторканності посадових осіб

7 березня 2008 року фракція «Блок Литвина» у Верховній Раді України у повному складі проголосувала за внесення змін до Конституції України з ліквідації недоторканності окремих посадових осіб, що передбачає реалізацію найважливішого конституційного положення про рівність усіх громадян України перед Законом. На відміну від авторів іншого законопроекту, в якому йдеться про скасування недоторканності лише 450 народних депутатів з понад семи тисяч громадян, що мають цей статус, депутати «Блоку Литвина» неухильно відстоюють необхідність позбавлення недоторканності для всіх без винятку.

Ми вважаємо, що в Україні не повинно існувати касти недоторканних. Але, приймаючи таке рішення, необхідно зупинити політизацію правоохоронних органів України, яка досягла найвищого рівня. Формування їх керівництва здійснюється не на професійній основі, а за квотно-партійним принципом. Відтак реальною є загроза застосування цих органів як інструменту тиску та шантажу з метою перетворення народних депутатів України на слухняних виконавців чужої волі. В умовах здійснення управління в ручному режимі, як тепер, можливі серйозні порушення основ демократії та сповзання до узурпації влади окремими політичними кланами чи особами.

Тому фракція наполягає на комплексному, послідовному розв'язанні проблеми рівності перед Законом. В тому числі шляхом прийняття нового виборчого закону, суть якого у відновленні округів, відкритості виборчих списків, закріпленні кожного народного депутата за територіями, реальному механізмі відкликання та системі звітності парламентаріїв перед виборцями.

Лише таке комплексне рішення створить рівні умови функціонування всіх гілок влади, забезпечить їх реальну відповідальність перед українським народом.

А все те, що діється в цьому питанні сьогодні, — це імітація виконання передвиборних зобов'язань, випускання пари і реалізація домовленостей політико-фінансових кланів вирішувати таку важливу проблему, як забезпечення рівності усіх, без винятку, перед Законом, деклараціями і демонстраціями благих намірів.

Фракція «Блок Литвина» категорично виступала, виступає і буде виступати проти такого політичного блюзнірства.

Голова фракції «Блок Литвина»
Володимир ЛИТВИН.

ТЕМА

Ще один «інцидент» у верхах: цього разу між першими особами держави

Українські можновладці не дають нудьгувати: не вщухли балачки щодо рукоприкладства (ЗМІ таки визначилися, назвавши це інцидентом) міністра Луценка і голови КМДА Черновецького, як обговорюємо словесні ляпаси одне одному Президента і прем'єра.

Але спочатку вони обмінялися листами. Глава держави вимагав від глави Кабміну дотримуватися домовленостей, досягнутих двома президентами у газовій сфері, глава уряду запевняє, що «контролює ситуацію на газовому ринку України» і що «Кабмін не згоден з деякими умовами домовленостей».

Годі казати, що «деякі домовленості» є принциповими: Ющенко та Путін, зокрема, зійшлися на тому, що блакитне паливо постачатиметься за старими схемами за участю посередників. Проти чого категорично заперечує Юлія Тимошенко — і в заявах для ЗМІ, і в листі до Президента, водночас «погоджуючись та підтримуючи його прагнення нормалізувати ситуацію на газовому ринку України, виключити будь-які непорозуміння».

Очевидно, не лише пересічним громадянам, а й самому Президенту це важко збагнути, бо, перебуваючи з офіційним візитом у Душанбе, він різко негативно висловився про політику Кабміну, й не лише в газовій сфері. Та підкреслив, що «відмежовується» від неї, оскільки домовленості з Путіним не передбачають ані створення нових СП, ані підвищення ціни на газ до кінця 2008-го, що, за його словами, є «відвертою брехнею».

Прем'єр не залишилася в боргу й під час візиту до Брюсселя підкинула Президенту ще один сюрприз, заявивши, що Верховна Рада підтримає лише зміни до Конституції, котрі передбачають перетворення України на парламентську республіку. Це означає, що прем'єр і очолювана нею політична сила готові до скасування повноважень Президента. Хоч ми добре пам'ятаємо: Юлія Тимошенко завжди підкреслювала, що ніколи не підтримає політичну реформу 2004 року, бо вважає необґрунтованими обмеження президентських повноважень. Нині вона переконана, що «конституційна реформа в Україні дозріла». Практично Тимошенко надіслала «сигнал» ЄС, що Ющенко не матиме влади, водночас запевнюючи союз у єдності демократичних сил, зокрема, Президента, уряду та парламенту.

Хто сперечається: справи державні непрості, й у наших лідерів можливі розбіжності в поглядах чи підходах до розв'язання проблем. Що, звісно, може спричинити суперечки чи конфлікти. Але хіба в такий спосіб, навпіврядь, та ще й перебуваючи за кордоном, потрібно доводити, хто з них краще дбає про благо народу? Особливо ж, коли йдеться про команду однодумців, яка «зробила висновки з попередніх помилок»?

Ви не помітили: українські політичні «еліти» не мають єдності в жодному з принципових питань, хоч би в якій галузі вони виникали. Водночас ми вимагаємо, принаймні сподіваємося, на розуміння і підтримку міжнародної спільноти, прагнучи інтегруватися в неї. Хто повірить у щирість наших намірів?

Валентина ПИСАНСЬКА.

ФОТОФАКТ

Учора в Укрінформі відбулося засідання «круглого столу» на тему «100 днів (без)діяльності парламенту: відповідальність перед молоддю», під час якого журналістам представили результати дослідження «100 днів українського парламенту: погляд молоді». Ініціаторами заходу виступила громадянська кампанія «МОЛОДІЖНА ВАРТА: молодь за вами спостерігає!», котра об'єднала молодіжні громадські організації й органи студентського самоврядування вищих навчальних закладів України в рамках кампанії громадського контролю за виконанням політичними силами передвиборних обіцянок української молоді.

Фото Юрія ІЛЛЄНКА (Укрінформ).

САМОВРЯДУВАННЯ

Заблоковано референдум за відставку міського голови

«Голос України» вже писав про початок у Сумах збору підписів за проведення міського референдуму за відставку міського голови Геннадія Мінаєва. До цього спонукали добрий десяток причин: невиконання міським очільником передвиборних обіцянок і своїх безпосередніх функціональних обов'язків, неефективна робота міськради, відчутне здорожчання комунальних послуг, потурання самовільному будівництву, перетворення обласного центру на сміттєзвалище, сприяння деяким бізнесовим структурам у приватизації стратегічних комунальних підприємств тощо.

Сумчани з радістю дали добро на проведення референдуму. Як результат — ініціативна група з його проведення лише за три тижні (конституційна норма передбачає місяць) зібрала близько 30 тисяч підписів — майже на п'ять тисяч більше від потреби. Проте одразу після підписної кампанії за довгоочікуваний референдум у владних і депутатських кабінетах підозріло запанував цілковитий штиль. Усі спроби з'ясувати, коли ж нарешті обранці ухвалять доленосне рішення про терміни проведення референдуму, залишилися без відповіді. Прихильники Геннадія Мінаєва лише посміхалися у власні вуса, а більшість представників депутатського корпусу взагалі наче в рот води набрали.

Ця «втаємниченість» стала зрозумілою на останній сесії міськради, на якій голова особисто закликав депутатський корпус набратися мужності та підтримати волевиявлення міської громади про референдум і гуртом податися у відставку. Головний і найпереконливіший аргумент у необхідності цього кроку, на думку Г. Мінаєва, — тривале протистояння виконавчої і представницької гілок влади, що поступово призвело до кризи влади в місті, яка постійно поглиблюється.

Нещодавно міський голова публічно визнав: через відсутність коштів на розробку та введення в дію нових свердловин, за два-три роки місто опиниться на голодному водному пайку. Проблема навіть не вчорашнього, а позавчорашнього дня. Однак засліплені колотнечею представники протиборствуючих сторін, замість об'єднатися і сконцентрувати свої зусилля на розв'язанні життєдайних проблем, продовжують з'ясовувати стосунки й тим самим поглиблюють протистояння. Додають масла у вогонь постійні внутріфракційні розбірки та низька партійна дисципліна. Приміром, за два останні тижні фракція прихильників міського голови «Нічний дозор» «всохла» майже наполовину — з 21 особи до 13. П'ятеро «дозорців» створили «Волю громади», ще троє попросилися під крило до бютівців. Не все гаразд і в «нашоукраїнців». За порушення партійної і трудової дисципліни (постійні неявки на засідання фракції і сесійні прогули та «викривлення» лінії партії) майже третині загрожує відкликання з депутатів.

На словах швидкі, депутати на ділі фактично заблокували питання про референдум про дострокові вибори. Не допоміг і заклик Г. Мінаєва до своїх опонентів спільно скласти з себе владні й депутатські повноваження — найчисленніша в міськраді фракція БЮТ більшістю голосів відхилила пропозицію міського голови.

«Нічого дивного. Деякі з депутатів так прикипіли до своїх крісел, що їх звідти гарматами не виб'єш», — прокоментував ситуацію один із депутатів-нашоукраїнців. І все-таки сумські обранці проголосували за скорочення депутатського корпусу в наступному скликанні на третину — з 75 до 50 осіб.

Владислав ЖМУРКОВ.

Сумська область.

Голова райради добровільно відмовився від посади

Несподіванкою для депутатів Чернівецької районної ради, що у Вінницькій області, завершилася остання сесія: після обговорення всіх питань порядку денного керівник депутатського корпусу Олександр Суперсон повідомив, що він достроково складає із себе повноваження.

— Мені приємно, що протягом двох років роботи у нас сформувалася дієва, конструктивна, а не бутафорська районна рада, — так розпочав повідомлення О. Суперсон. — Своїми рішеннями ми підтвердили здатність депутатів впливати на соціально-економічний розвиток району та формування громадської думки. Це завдяки тому, що згуртовано й ініціативно діє депутатський корпус.

Після слів подяки депутатам їхній керівник зробив незвичне і несподіване повідомлення: «Через різні об'єктивні причини, в тому числі й за станом здоров'я, я сьогодні заявляю про дострокове припинення своїх повноважень...».

Саме через розгубленість, схоже, ніхто з депутатів не встиг навіть зреагувати на таку заяву. Тим часом заступник голови ради Василь Мельничук подякував пану Суперсону за роботу і побажав успіхів надалі. Присутній на сесії заступник голови Вінницької обласної ради Степан Нешик назвав ситуацію безпрецедентною, бо досі в регіоні ще ніхто жодного разу добровільно не склав повноважень з посади керівника такого рангу. «Одна справа, коли йде керівник, який, так би мовити, не тягне воза, — наголосив С. Нешик. — У даному разі цього не скажеш, бо Олександр Суперсон своєю активністю і діловитістю вніс живий струмінь у роботу ради, був у центрі подій під час розв'язання головних проблем району. Однак це його рішення. За часів демократії маємо звикати до таких ситуацій».

Депутати підтримали заяву свого уже колишнього очільника. Він за фахом — юрист. До приходу в раду очолював у райцентрі адвокатську контору. Був обраний на конкурсній основі з декількох достойних претендентів. Цілком імовірно, що кандидатури декого з них знову будуть внесені для голосування на наступній сесії. А поки що обов'язки голови Чернівецької райради виконує заступник голови — згаданий вище Василь Мельничук.

Віктор СКРИПНИК.

Вінницька область.

Колектив працівників апарату Верховної Ради України висловлює щирі співчуття головному консультантові секретаріату Комітету з питань аграрної політики та земельних відносин Черниშенко Інні Іванівні з приводу тяжкої втрати — смерті її матері
Ніни Володимирівни.

Кабінет Міністрів України затвердив кількість громадян України, які підлягають призову на строкову військову службу в квітні—травні 2008 року (21 тисяча 600 громадян), обсяг видатків для забезпечення *(Укрінформ)*

В Одесі триває VI Міжнародна асамблея туристичного бізнесу *(Укрінформ)*

У НОМЕР

ПОЛТАВА

Жарт із замінуванням

У Полтаві до чергової частини міського управління міліції по телефону надійшло повідомлення про замінування будинку. Як розповіли в прес-центрі ГУ МВС України в Полтавській області, з будинку негайно евакуювали 36 осіб. Встановлено, що за даною адресою міститься офіс фірми, однак при огляді території вибухівки не виявили. Міліціянти встановлюють особу «жартівника».

Дмитро СКОБЕЛЬСЬКИЙ.

РІВНЕ

Проспект імені Віктора Чайки

Депутати Рівненської міської ради прийняли рішення про перейменування однієї з центральних вулиць обласного центру — проспекту Миру — на проспект імені Віктора Чайки. У такий спосіб вшанували пам'ять покійного міського голови Рівного Віктора Чайки, який вісімнадцять років обіймав цю посаду і багато зробив для розвитку міста та для його мешканців.

Олександра ЮРКОВА.

ВІННИЦЯ

Млинець-велетень

510 метрів — така довжина млинця, яким ласували у Вінниці учасники святкування Масляної, що відбулося в Центральному парку культури та відпочинку. Спочатку досягнення кухарів місцевого підприємства зафіксували представники Книги рекордів України.

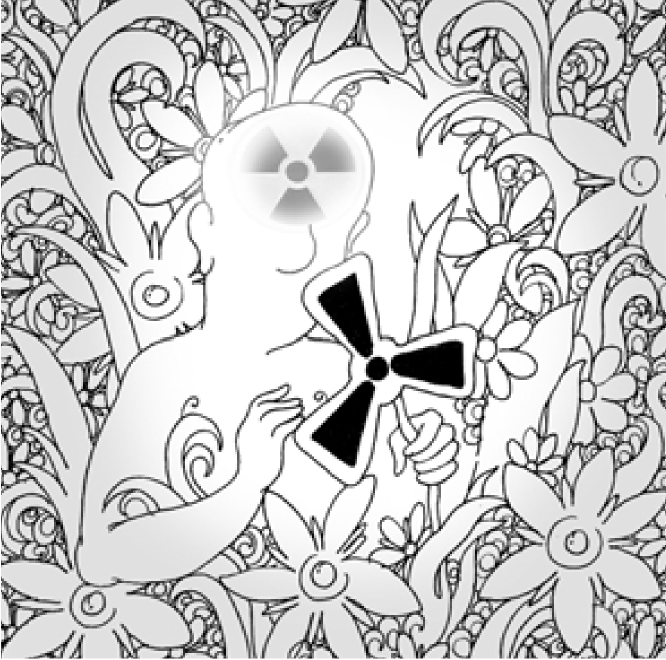
— Загалом наш виріб мав 600 метрів, — уточнив начальник відділу маркетингу фірми-виробника Сергій Іщенко, — однак 90 метрів «загубилися» під час розгортання тіста і викладання спеченого млинця на довжелезний стіл. Річ у тім, що частина продукції впала на землю і її довелося видалити».

На приготування смачного «велетня» пішло майже сто кілограмів борошна, 500 яєць і 450 літрів молока. За словами Сергія Іщенка, у майбутньому на підприємстві планують замахнутися на світовий рекорд, який належить росіянам: там спекли майже кілометровий млинець.

Віктор СКРИПНИК.

Столиці загрожує екологічна катастрофа

На карті Києва фактично перестало існувати як життєвий простір невелике селище Пирогів. На відміну від відомого архітектурного комплексу, до села туристи не заходять. А місцеві жителі воліють найшвидше звідти виїхати. Причина цього — міський смітник та аварійне сховище радіоактивних відходів «Радон».

Влада намагається вирішити це питання шляхом перевезення радіоактивного могильника до Чорнобиля. Однак екологи б'ють на сполох. Вони вважають, що небезпечні відходи необхідно вивезти за межі країни.

— Радіоактивні відходи, які 40 років звозили з кількох областей України, зберігаються прямо на території заводу, за кілька кілометрів від столиці, — коментує ситуацію «Голосу України» директор Київського еколого-культурного центру Володимир Борейко. Останні десять років «Радон» перебуває в аварійному стані, оскільки термін експлуатації залізобетонного сховища давно минув. У будь-який час може виникнути загроза екологічної катастрофи. Місто давно просить державу позбавити його від радіаційного смітника, розташованого в зеленій зоні Києва, неподалік від елітної Кончі-Заспи. На утримання могильника щорічно виділяють кошти із міського бюджету. Однак грошей вистачає лише для того, щоб хоч якось контролювати ситуацію. Держава обіцяє прибрати і перезахоронити їх у спецсховищі в Чорнобилі. Однак це не вирішить проблему. Оскільки невідомо, як поведуть вони себе через 100 років. Якщо відходи вийдуть з-під контролю, другий Чорнобиль країні гарантовано. Тому необхідно терміново вивезти їх за межі країни.

За словами еколога, у 1995 році одне зі сховищ залила вода і «збагатила» землю тритієм. Він впливає на генетичний код людини, викликаючи непередбачувані мутації. Проте місцеві жителі продовжують вирощувати на своїх городах овочі і фрукти, частина з яких, вірогідно, потрапляє і до столу киян.

Крім того, радіоактивний бруд стікає до річки Віта, яка тече у Дніпро. Більшість мешканців Кончі-Заспи не підозрюють, що ця річка несе до них радіацію з Пирогова. Про ядерний могильник на околиці Києва не знають і більшість чиновників. А то б уже давно знайшли гроші на ліквідацію небезпечного об'єкту.

Олександр ПЕКНИЙ.

Мал. Олексія КУСТОВСЬКОГО.

Зручності, про які інваліди лише мріяли

На Луганщині затверджено комплексну програму соціального захисту та реабілітації осіб з обмеженими фізичними можливостями. Вже на першому її етапі в області з'явилося чимало зручностей для інвалідів, про які раніше вони тільки мріяли. Зокрема, на об'єктах житлово-громадського призначення регіону споруджено майже 700 пандусів. Там, де вони не можуть бути облаштовані через технічні умови, встановлено 980 кнопок виклику. Особливу увагу приділено дітям. В області намітилась стійка тенденція до використання в освітньому процесі нових перспективних технологій —дистанційної, модульної освіти тощо. Адже нині в спеціальних класах загальноосвітніх шкіл регіону навчаються майже 150 дітей-інвалідів.

Алла АНТІПОВА.

Луганська область.

Сотні жінок отримали звання «мати-героїня»

В Україні стало на 648 матерів–героїнь більше. Відповідний указ напередодні 8 Березня підписав Президент України Віктор Ющенко. Усі ці жінки виховують по п'ятеро і більше дітей. У нашій країні доглядати за такою родиною — справжній подвиг.

Самі героїні отримували свої звання не у Києві, а в обласних центрах. Зокрема, **як повідомляє наш власний кореспондент Іван ГУДЗОВАТИЙ,** у Закарпатській області матерями-героїнями стали Марта Легеза з Перечинського району, яка виховала 13 дітей, Ганна Бердар та Ганна Дзвеняк із Тячівського, Віра Готря з Ужгородського, Марія Дубровська з Іршавського районів, які виховали по 11 дітей, Марія Корінь із Великоберезнянського та Марія Шепетько з Мукачівського районів, у сім'ях котрих по десятеро дітей, Марія Ревтя з Перечинського району, яка виховує дев'ятьох синів і дочок. Із високими нагородами їх привітали голова обласної ради Михайло Кічковський та заступник голови — керівник апарату облдержадміністрації Михайло Попович. А у Кіровоградській області цьогорічі матір'ю-героїнею стала лише одна жінка — Леся Цертій **(на знімку)** з села Гаївка Доброволичківського району, яка виховує семеро дітей.

Фото Петра МЕЛЬНИКА.

Заплативши податок, живу спокійно

Менше як три тижні залишилося до завершення кампанії з декларування доходів громадян за 2007 рік. В обов'язковому порядку підлягають оподаткуванню доходи, отримані за кордоном, спадщина, подарунки (якщо їх сума понад 740 гривень), продаж акцій і інших корпоративних прав, інші доходи, за які не було сплачено податок з доходів фізичних осіб.

Державна податкова служба створює всі умови для прийому декларацій в інспекціях і виїзних консультаційних пунктах.

— Я краще заплачу податок і житиму спокійно, — каже пенсіонер Олександр Білоконь із села Козин Обухівського району Київської області. — Моя пенсія після перерахунку — 1040 гривень, а торік була на половину менша. От і підробляю на своєму самоскиді. Заробив 1860 гривень, а податку сплачу — 279. Головне — почуваюся добре. Перед державою я чесно виконав свій обов'язок і хочу, щоб і вона переді мною була чесною.

За 2006 рік тільки по Київській області була подана 14381 декларація, за якими нараховано 213,6 мільйона гривень, при цьому 49 осіб заробили більш як мільйон гривень (у 2005 — таких було тільки 20).

Андрій НЕСТЕРЕНКО.

На знімку: інспектор сектора масово-роз'яснювальної роботи зі звернення громадян ДПА Обухівського району Київської області Віра Литвин приймає декларацію в Олександра Білоконя.

Фото автора.

Рахунок пішов на мільярди

Дніпропетровські податківці оприлюднили "гарячу" новину, що вже за два місяці цього року платники податків області поповнили бюджети всіх рівнів вражаючою цифрою — 2 млрд. 364 млн. грн. Голова обласної податкової адміністрації Петро Шинкаренко повідомив нам, що така сума надходжень на 54 відсотки більша, ніж за відповідний період минулого року. Лідерами є індустріальний Дніпропетровськ та гірничо-металургійний Кривий Ріг.

Михайло СКОРИК.

Дніпропетровська область.

Лісабонський договір у Польщі на референдум не виноситимуть

Польський Сейм прийняв постанову про порядок ратифікації Лісабонського договору. За парламентський шлях ухвалення документа проголосували 357 депутатів, при необхідних 210. Це означає, що практично всі партії, представлені у Сеймі, погодились із запропонованим Радою міністрів проектом закону про ратифікацію Лісабонського договору. Така позиція парламентаріїв означає, що в Польщі загальнонаціонального референдуму з приводу нової європейської угоди не буде. Нагадаємо, договір реформування ЄС має замінити європейську конституцію, яку не було ухвалено через негативне рішення французького та голландського народів, висловлене під час референдумів.

Іван КОЗЛОВСЬКИЙ.

Варшава.

Верхня Вольта з «Газпромом» і ядерною зброєю

Тема поставок Україні в 2008 році російського газу по 321 дол. за 1 тис. кубометрів не закрита, і її обговорення активно триває.

Паралельно в Росії, як і раніше, дружно говорять про те, що скоро в дію, в обхід України, буде уведено два трубопроводи «Південний» і «Північний» потік. І Україні це дарма не минеться.

Однак відомий експерт, директор російської і азійських програм Інституту безпеки США Микола Злобін в інтерв'ю «Голосу України» заявив, що «Росія, як і раніше, відіграє деструктивну роль в Україні. Не тому, що бажає зруйнувати Україну, а тому, що хоче довести, що вона перша серед слов'ян. Гадаю, одна з найважчих пігулок, яку треба буде проковтнути російському істеблішменту, — визнати, що за багатьма параметрами Україна обійшла Росію. Легше проковтнути пігулку від США, Євросоюзу чи Косово, але не від України. В Росії переконані, що без російського газу Україна не виживе. У масовій громадській думці, і серед політичної еліти гадають, що з Україною можна робити все що завгодно. Але Україна перетворилася хоча й на нерозвинену, але європейську країну. А Росія на Верхню Вольту з «Газпромом» і ядерною зброєю».

Віктор ТИМОШЕНКО.

Москва.

***

НАК «Нафтогаз України» наголошує, що поширена низкою ЗМІ інформація про закупівлю російського газу для українських споживачів за ціною 321 долар за тисячу кубометрів суперечить домовленостям президентів України і Російської Федерації і не відповідає дійсності.

ФОТОФАКТ

Фото Сергія ГУДАКА (Укрінформ).

У Береговому (Закарпатська область) відбувся фестиваль вина.

СВІТ КОРОТКО

ХОРВАТІЯ

Процес над хорватськими генералами

Учора в Гаазі відкрився процес над трьома генералами-хорватами, яких звинувачують у воєнних злочинах проти сербського населення Хорватії. Перед Міжнародним трибуналом по колишній Югославії постали Анте Готовина, Іван Чермак і Младен Маркач. Вони відкидають звинувачення у воєнних злочинах і злочинах проти людяності. Інкриміновані їм злочини належать до подій 1995 року, коли хорвати провели наступ у Сербській Країні, на сході колишньої югославської республіки Хорватії, що призвело до вигнання з цієї області 200 тисяч етнічних сербів.

ПАКИСТАН

Вибухи в Лахорі: 20 загиблих

У пакистанському місті Лахор учора вранці прогриміли два вибухи. Кількість жертв, за останніми даними, становить 20 чоловік, у тому числі троє дітей. Десятки поранених, багатьох у критичному стані, доправлено до лікарень Лахора. Перший вибух стався в центрі міста неподалік від поліцейського відділку, другий прогримів у шестиповерховому будинку федерального бюро розслідувань. Біля бюро знищено також майже десяток автомашин. Пошкоджено кілька сусідніх будинків.

ГРУЗІЯ—РОСІЯ

Тбілісі зажадає від Москви 20 млрд. доларів?

Грузія має намір подати позов проти Росії до Страсбурзького суду з прав людини, зажадавши компенсації за втрати в Абхазії. Як повідомив голова парламентської комісії з відновлення територіальної цілісності Шота Малашхія, такий документ буде підготовлено до нинішнього літа. «Мова йде приблизно про 20 млрд. доларів, — пояснив депутат. — З них 5 млрд. — це компенсація втрати біженцями приватної власності, решта — втрати держави». У Тбілісі вважають, що Росія несе відповідальність за провокування грузино-абхазького конфлікту і за те, що його врегулювання заморожене. Крім того, Тбілісі звинувачує Москву в незаконній діяльності в невизнаній республіці російських банків, компаній стільникового зв'язку.

На заправках обдурюють водіїв

У середньому 600 мілілітрів на каністру в 20 літрів недоливають бензину на заправках Миколаївської області. З 157 одиниць паливно-розподільних колонок, що пройшли інспекторську перевірку державного метрологічного нагляду, 77 одиниць (49 відсотків) працювали з погрішностями, що перевищують норму. Результат — до власників таких АЗС застосовано штрафи на суму 12 тисяч 342 гривні.

Однак одними штрафами проблему неякісного сервісу не розв'язати. Як пояснює директор ДП «Миколаївський регіональний центр стандартизації, метрології і сертифікації» Олег Боженко, боротися з такими порушниками важко. Адже штраф, встановлений законодавством за подібні дії, — всього 510 гривень.

Олена ІВАШКО.

Щоб обігріти українських сиріт, німецька принцеса влаштовує аукціони

У німецькому місті Штудгарт принцеса Марія фон Саксен-Альтенбург учора провела аукціон з продажу картин, у якому взяли участь меценати з багатьох країн. Так пані Марія збирає гроші на обладнання на Тернопільщині сиротинця, який би перебував під її опікою і де діти мали б усе необхідне для нормального життя, виховання й освіти. Нині в області шукають місце для дитячого будинку, вимріяного принцесою.

Марія фон Саксен-Альтенбург відома на Тернопіллі своєю благодійністю. І не дивно, адже німецька принцеса родом з цих країв, у Тернополі закінчила вуз. Вона вже кілька років опікується сиротами Петриківського дитячого будинку, передала обладнання для обласної дитячої лікарні майже на 3 мільйони гривень.

Любов ЛЕВИЦЬКА.

Тернопільська область.

Румунія поближчала

Почалися регулярні авіарейси з Одеси в румунське місто Тімішоара. Літаки марки СААБ на 50 пасажирів відправляються за цим маршрутом три рази на тиждень: щопонеділка, щосереди і щоп'ятниці. Тривалість польоту — 120 хвилин, вартість — 80 євро. Авіалайнери оснащені новітньою навігаційною системою, пройшли аудит технічної безпеки. Рейси здійснює компанія «Карпатейр». Передбачається, що в червні почнуться регулярні польоти з Києва в Бухарест і Тімішоару.

В'ячеслав ВОРОНКОВ.

Одеса.

Ален Делон — не еталон

Такого висновку дійде кожен, хто ознайомиться зі скульптурою, виставленою на загальний огляд у Севастополі. Назва нової визначної пам'ятки досить промовиста: пам'ятник справжньому чоловікові.

Ідея створити наочний еталон чоловічої краси народилася в директора Дитячого містечка «Лукомор'я» Миколи Помогалова. Втілив її в натурі скульптор Володимир Соколов. Фігура еталона, за який був вибраний австралопітек, виконана в натуральну величину. Натуральна і шкура оленя, що прикриває скульптуру, — її особисто вироблява Микола Помогалов. Незважаючи на грізний вигляд, справжній чоловік не позбавлений романтичних поривів: відвідувачі «Лукомор'я» вже декілька разів бачили в руці, що міцно тримає палицю, букетики перших весняних квітів.

Микола МАГДИЧ.

Севастополь.

Фото автора.

Лайлива грамота від доктора філологічних наук

Презентація книжки «Українська мова без табу. Словник нецензурної лексики та її похідних. Обсценізми, евфемізми, сексуалізми» у столичній книгарні викликала справжній ажіотаж. Авторка такого незвичного словника — доктор філологічних наук, завідувачка відділу соціолінгвістики Інституту української мови Національної академії наук України Леся Ставицька — новатор у нашому мовознавстві.

Нинішнє видання — аж ніяк не спроба навчити українців нецензурщини, — запевняє науковиця. На відміну від, приміром, американського письменника Стерлінга Джонсона, котрий видав справжню книжку-посібник, котра навчить, як правильно лаятися у будь-якій життєвій ситуації.

Ідея видати збірник зі словами-табу з'явилася після презентації «Короткого словника жаргонної лексики української мови» Лесі Ставицької, котрий викликав надзвичайну та абсолютно неочікувану, на думку авторки, увагу громадськості та медіа. «Нецензурна лексика — заборонена зона у підсвідомості багатьох українців, котрі вважають, що у нашій солов'їній та калиновій мові матюків не було, немає та не може бути. Однак те, що таки слова є, — це факт, адже у словнику зібрано близько 5000 таких слів та висловів». Для своєї книжки пані Леся збирала матеріал із сороміцького фольклору, художньої літератури, діалектних словників, збірника прислів'їв і приказок, укладеного Іваном Франком, фольклорних записів Хведора Вовка, Володимира Гнатюка.

За словами мовознавця Орисі Демської-Кульчицької, у мові немає гнилих слів, а є люди, котрі не вміють гарно говорити. Не зовсім згодна з нею письменниця Євгенія Кононенко, котра розповіла, що «нецензурні слова, як і сильнодіючі ліки», вживає рідко. Однак зізнається, що не раз, перекладаючи українською іноземну літературу, не могла знайти відповідників не зовсім літературним словам оригіналу, а через це страждає насамперед зміст твору та втрачається авторський стиль.

І сама Леся Ставицька, і видавець Андрій Мокроусов заявили, що «Українська мова без табу» — помічник для філологів, фольклористів, письменників, перекладачів та всіх, хто цікавиться українським словом, адже містить висловів, котрих не знайдете у тлумачних словниках. Однак авторка попереджає, що талант письменника чи перекладача у тому, щоб вживання будь-якого, навіть гострого слівця, було виправданим і не впадало читачеві у вічі. Ті ж, хто вживає лайку, аби привернути увагу до тому, напевно, й самі не знають значення цих слів.

Анна БОЙКО.

Київ.

P. S. У Лесі Ставицької чимало планів: це і лайка в українській політиці, і прокльони, і російсько-український словник ненормативної лексики.

ГОЛОС УКРАЇНИ № 47 (4297)
СЕРЕДА, 12 БЕРЕЗНЯ 2008

Для стабілізації ціни на хліб полтавська влада виділила 2,5 тисячі тонн борошна із зерна Держрезерву та аграрного фонду *(Укрінформ)*

Генеральний консул України у Варні (Болгарія) Володимир Пасічник обговорив з мером міста Торговище питання майбутнього співробітництва з українськими регіонами *(Укрінформ)*

Доживемо до понеділка без ультиматумів

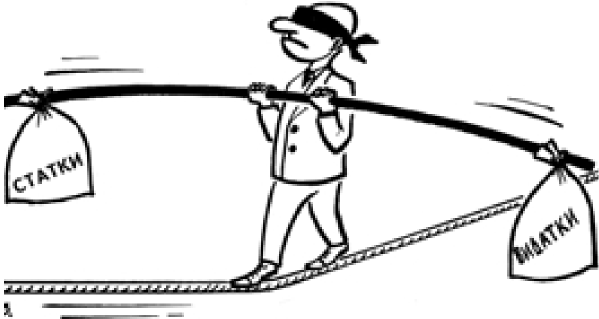
БАЛАНС ТИЖНЯ

- Уряд не спромігся до 1 березня подати зміни до Закону України «Про Державний бюджет на 2008 рік» — хіба ревуть бики, як ясла повні?
- НАК «Нафтогаз України» і ВАТ «Газпром» прикопали сокиру війни — як стукне, так і грюкне.
- ВАТ «Укрнафта» поставило свій ультиматум — пани чубляться, а у холопів чуби тріщать.

Звідколись із дитинства прибігав чорний бик зі зламаним рогом і ревів ночами, як скажений. Я вже й не пригадую, хто і з якої причини охрестив його на селі Ультиматумом... Згадала я його вочевидь під впливом численних ультиматумів, які висували на тижні один одному політичні сили, потужні компанії, міністерства і відомства. Чорний бик немилосердно ревів, опікаючи мене неживим потойбічним оком...

Непрацюючий парламент посилював цю ілюзію. Бо, скажу прямо, це ганьбило логічний розвиток подій. Приміром, від уряду надійшов урядовий законопроект «Про ринок землі». Він є, нагадаю, поряд із земельним кадастром, ключовою передумовою для скасування мораторію на продаж землі та нормалізації проведення в регіонах земельних аукціонів. Запитання, чому він дублює чимало положень вже існуючої постанови, — риторичне: видали постанову, бо не могли видати закон. Отже, ультиматуми, які висувалися політичними силами в ході погоджувальних дебатів, рикошетили по інтересах господарюючих суб'єктів, різко контрастували з дійсністю.

Почасти з цієї самої причини уряд не вклався в календарні терміни подання до парламенту змін до держбюджету-2008. Адже серед украй необхідних урядових законопроектів левова частка — фіскальні, які орієнтовані або на скасування тіньових схем ухиляння від податків, або на запобігання інфляційним процесам. Мінфін, до речі, порадував тим, що загальний фонд держбюджету в лютому перевиконано на вісім відсотків. Держмитслужба взагалі за два місяці поставила рекорд, перерахувавши до казни 11,6 мільярда гривень, або 45,6 відсотка від усіх надходжень. Тоді, чому ревуть бики, коли ясла повні? Бо почасти Кабмін припізнився через ще один ультиматум 101 народного депутата. Цього разу у вигляді спеціального подання до Конституційного Суду з вимогою підтвердити правочинність вилучення пільг суддям (читай «Баланс...» за лютий). Якщо КС таки визнає це неправомірним, то не виключено, що обсяги видатків держбюджету зростуть на десятки мільярдів гривень. Адже принциповість, з якою уряд виконує соціальні обіцянки перед бюджетниками, пенсіонерами, студентами, вражає навіть його опонентів. (Звітного тижня він перерахував черговий транш у 50 млн. дол. США Ощадбанку на часткове погашення боргів перед вкладниками, затвердив Бюджетну резолюцію на 2009-й і умови продажу держпакетів акцій низки підприємств, у тім числі й обленерго, — і це також заслуговує на повагу).

Минулого вівторка російський «Газпром» під приводом боргу в 600 мільйонів доларів скоротив ще на чверть поставки газу в Україну, довівши в такий спосіб загальні обмеження до 50 відсотків. Обізнані з тонкощами енергетичних ультиматумів люди сприйняли це як черговий інформаційний привід. У ревінні бика почулося — чи доживе уряд до понеділка? Але на тому бик і угамувався. Уперше в новій історії український уряд і, зокрема, НАК «Нафтогаз України», на «газпромівський» ультиматум відповіли адекватно. Так само логічно, як і раніше. І Росія зняла газову блокаду. Мало того, привітала пропозицію укласти довгострокову міждержавну угоду. Тож варто підсумувати. Уряд не сплачуватиме непідкріплені документально борги. І відмовляється створювати одні СП на заміну інших для розподілу газу на внутрішньому ринку. Україна гарантуватиме безперебійний транзит російського газу тільки в тому разі, якщо матиме власний газовий баланс (хіба за таких обмежень будь-яка європейська країна не вчинила б так само?!) Фігурально кажучи, Прем'єр-міністр Юлія Тимошенко заспокоїла: до понеділка доживемо: вистачить і резервного газу, і здорового глузду. Один з керівників потужного хімічного холдингу, робота якого головно залежить від поставок імпортного газу, сказав мені те саме. А на моє запитання, що буде в понеділок, відповів коротко: новий контракт з «Газпромом». Я повірила, згадавши, що бика на прізвисько Ультиматум відвели на бійню якраз на Масляну. Поза тим «газові страшилки», як інформаційний привід, залишилися: адже дешевий газ може бути азійського, а не російського походження.

На цьому ультиматуми не закінчилися. Дуже болісний висунуло ВАТ «Укрнафта»: або уряд вживає заходів щодо підняття прибутковості нафтогазових свердловин, або країна втратить ресурс власного видобутку. Компанія оприлюднила намір закрити 140 газових свердловин і низку неперспективних нафтових родовищ після рішення НКРЕ знизити їй відпускну ціну на газ для населення з 272 до 199,2 гривні за тисячу кубометрів. Це при тому, що собівартість видобутку за нульової рентабельності торік становила 349,73 гривні. Такий нищівний підхід до інтересів «Укрнафти» не виправдовують жодні наміри — навіть поправити фінансове становище НАК «Нафтогаз України», яка, власне, і продає населенню енергоресурси власного видобутку. Юлія Тимошенко вже заявила, що держава, яка володіє в «Укрнафті» 50 відсотками плюс акція, не допустить закриття свердловин. Але тоді треба вживати реальних кроків стосовно усунення їх збитковості. А поки що вимальовується типова картина: пани висувають один одному ультиматуми, а в холопів, чи то пак споживачів, чуби тріщать. Адже втративши власний дешевий ресурс, їм запропонують дорогий імпортний.

Людмила ШАПОВАЛОВА.
Мал. Василя ФЛЬОРКА.

СПОРТ

Вісті звідусіль

Фото Миколи БОЧКА.

Лижі. Осло (Норвегія). Етап Кубка світу. Валентина Шевченко **(на знімку)** була першою в перегонах на 30 кілометрів. До речі, єдиних у поточному сезоні. Шевченко на 15 секунд випередила Шарлотт Каллу зі Швеції, котра фінішувала другою. Це третя перемога Шевченко в цьогорічних перегонах за Кубок світу.

Заключний етап відбудеться в італійському містечку Борміо. Валентина Шевченко в генеральному заліку Кубка світу набрала 821 очко й посідає сьоме місце. У заліку без урахування спринтерських гонок Валентина після перемоги в Осло вийшла на перше місце.

Легка атлетика. Валенсія (Іспанія). Першості світу в закритих приміщеннях. У бігу на 800 метрів «срібло» завоювала киянка Тетяна Петлюк (2.02,66). Бронзовим призером стала Вікторія Паламар із Запоріжжя, яка у стрибках у висоту показала результат 2.01 (національний рекорд). У медальному заліку збірна України посіла 19-те місце. Перша — команда США (13 нагород), на другому — збірна Росії (12).

Футбол. Чемпіонат країни. Вища ліга. 20-й тур. **«Металург» (Донецьк) — «Карпати». 1:0.** 1 500 глядачів. **Гол:** Тимченко, 81. Чечер («Металург») не реалізував пенальті, 30.

«Зоря» — «Чорноморець». 0:2. 12 000 глядачів. **Голи:** Мелло, 20, Білецький, 23.

«Таврія» — «Металіст». 0:0. 8 000 глядачів.

«Закарпаття» — «Арсенал». 0:0. 6 200 глядачів. Бундаш («Закарпаття») не реалізував пенальті, 55.

«Динамо» — «Металург» (Запоріжжя). 2:1. 14 000 глядачів. **Голи:** Шацьких, 49, Гіоане, 56 — Аржанов, 28. **Вилучено** Польового («Металург», 43, два попередження).

«Ворскла» — «Шахтар». 0:1. 10 000 глядачів. **Гол:** Фернандіньо, 70.

«Нафтовик-Укрнафта» — «Дніпро». 1:1. 5 000 глядачів. **Голи:** Котенко, 36 — Назаренко, 38.

«Харків» — «Кривбас». 0:0. 2 900 глядачів.

	В	Н	П	М	О
1. «Шахтар»	**15**	**2**	**2**	**42—12**	**47**
2. «Динамо»	**14**	**3**	**3**	**39—18**	**45**
3. «Дніпро»	**14**	**2**	**4**	**33—20**	**44**
4. «Металіст»	13	4	3	32—16	43
5. «Чорноморець»	9	3	8	21—20	30
6. «Таврія»	8	5	7	22—27	29
7. «Металург» Зп	7	5	8	18—20	26
8. «Кривбас»	6	5	9	23—25	23
9. «Карпати»	6	4	10	18—26	22
10. «Зоря»	6	3	10	15—25	21
11. «Арсенал»	5	6	9	26—26	21
12. «Металург» Д	4	8	8	19—24	20
13. «Харьков»	4	6	10	12—20	18
14. «Нафтовик»	**4**	**6**	**10**	**11—23**	**18**
15. «Ворскла»	**3**	**8**	**9**	**11—20**	**17**
16. «Закарпаття»	**3**	**6**	**11**	**10—30**	**15**

Кубок УЄФА. 1/8 фіналу. Перші матчі. «Андерлехт» (Бельгія) — «Баварія» (Німеччина). 0:5. «Фіорентина» (Італія) — «Евертон» (Англія). 2:0. «Марсель» (Франція) — «Зеніт» (Росія). 3:1. «Байєр» (Німеччина) — «Гамбург» (Німеччина). 1:0. «Тоттенгем» (Англія) — ПСВ (Нідерланди). 0:1. «Бенфіка» (Португалія) — «Гетафе» (Іспанія). 1:2. «Рейнджерс» (Шотландія) — «Вердер» (Німеччина). 2:0. «Болтон» (Англія) — «Спортінг» (Португалія). 1:1. Матчі у відповідь відбудуться 12 і 13 березня.

Бокс. Канкун (Мексика). Нігерійський боксер Семюель Пітер виборов звання чемпіона світу у надважкій вазі за версією WBC, перемігши росіянина Олега Маскаєва. Двобій проходив у невисокому темпі. В шостому раунді Пітер влучив правою, і після масованої атаки нігерійця рефері зупинив поєдинок, зафіксувавши перемогу Пітера технічним нокаутом. Тепер Пітер повинен провести обов'язковий захист свого титулу у поєдинку з почесним чемпіоном світу за версією WBC українцем Віталієм Кличком.

Пітер, перемігши Маскаєва, назвав себе найкращим: «Я — найкращий боксер у надважкій вазі у світі. Це безперечно. Поб'ю будь-якого суперника. Я збираюся перемогти Володимира Кличка. Хочу довести йому, що я кращий. Кличко втратить титул за версією IBF. Я зупиню його».

Хокей. Відкритий чемпіонат Росії. Вища ліга. Дивізіон «Захід». «Бєлгород» — «Сокіл» (Київ). 4:6 і 4:3. Регулярний чемпіонат завершено. Ось які показники учасників: «Дмитров» — 131, «Дизель» (Пенза) — 123, «Хімік» (Воскресенськ) — 120, «Нєфтянік» (Альметьєвськ) — 111, **«Сокіл» (Київ) — 102,** «Нєфтянік» (Лєніногорськ) — 99, «Бєлгород» — 94, «Крилья Совєтов» (Москва) — 91, «Аріада-Акпарс» (Волзьк) — 91, «Титан» (Клин) — 79, «Рязань» — 73, «Кристал» (Саратов) — 70, ЦСК ВПС (Самара) — 67, «Газпром-ОГУ» (Оренбург) — 64, «Кристал» (Електросталь) — 63, «Капітан» (Ступіно) — 62.

Тепер настав час плей-оф. Суперечку поведуть по вісім найсильніших команд із дивізіонів «Захід» і «Схід». Склад пар: «Дмитров» — «Торос» (Нєфтєкамськ). **«Казахмис» (Сатпаєв) — «Сокіл» (Київ).** «Бавріс» (Астана) — «Бєлгород». «Хімік» (Воскресенськ) — «Іжсталь» (Іжевськ). «Автомобіліст» (Єкатеринбург) — «Крилья Совєтов» (Москва). «Нєфтянік» (Альмєтьєвськ) — «Спутнік» (Нижній Тагіл). «Дизель» (Пенза) — «Молот-Прикамьє» (Перм), «Казцинк-Торпедо» (Усть-Камєногорськ) — «Нєфтянік» (Леніногорськ). Матчі 1/8 фіналу відбудуться 14, 15, 18, 19 і 22 березня.

В. Б.

Оголошення

про проведення конкурсу з визначення кращої проектної пропозиції щодо реконструкції Національного спортивного комплексу "Олімпійський"

Міністерство України в справах сім'ї, молоді та спорту оголошує відкритий архітектурний конкурс з визначення кращої проектної пропозиції щодо реконструкції Національного спортивного комплексу "Олімпійський".

Конкурс проводиться у відповідності до ст. 6 Закону України "Про архітектурну діяльність", постанови Кабінету Міністрів України від 25 листопада 1999 р. № 2137 "Про затвердження Порядку проведення архітектурних та містобудівних конкурсів", постанови Кабінету Міністрів України від 27 лютого 2008 № 124 "Про затвердження Порядку проведення конкурсу з визначення кращої проектної пропозиції щодо реконструкції

НСК "Олімпійський", а також наказу Міністерства України у справах сім'ї, молоді та спорту від 07.03.2008 р. № 899 "Про оголошення конкурсу".

Офіційною мовою Конкурсу є українська мова.

Замовник Конкурсу: Міністерство України у справах сім'ї, молоді та спорту.

Місценаходження замовника Конкурсу: м. Київ, 01601, вул. Еспланадна, 42.

Відповідальна особа замовника конкурсу: Карандєєв Ростислав Володимирович, заступник Міністра України у справах сім'ї, молоді та спорту.

Контактний телефон замовника Конкурсу: (+38044) 2891650

Дата оголошення Конкурсу: 11 березня 2008 р.

Дата попереднього розкриття конкурсних пропозицій 31 березня 2008р.

Остання дата прийому конкурсних пропозицій: 7 квітня 2008 р.

Дата розкриття проектних пропозицій з метою визначення переможця конкурсу 8 квітня 2008р.

Дата визначення переможця Конкурсу: 14 квітня 2008 р.

До участі в Конкурсі допускаються будь які юридичні особи за виключенням встановленим Порядком проведення Конкурсу.

Іноземні юридичні особи до заяви на участь у конкурсі додають аудиторський висновок за результатами перевірки фінансової звітності за 2007 рік, а також документи передбачені п.8 Порядку проведення конкурсу з визначення кращої проектної пропозиції щодо реконструкції Національного спортивного комплексу "Олімпійський" за виключенням довідки органів державної податкової служби.

Для оформлення участі у Конкурсі до журі Конкурсу подається заява за зразком встановленим журі Конкурсу та документи передбачені Порядком проведення Конкурсу.

Зразок заяви на участь у Конкурсі надається журі Конкурсу.

Конкурсна документація надається учасникам Конкурсу журі Конкурсу.

Прийом конкурсних пропозицій здійснюється журі Конкурсу.

Місценаходження журі Конкурсу: м. Київ, 01601, вул. Еспланадна 42.

Довідки щодо проведення Конкурсу надаються журі Конкурсу за його місцезнаходженням, а також за телефоном: (+38044) 2890800.

Валерій ПИСАРЕНКО: «Гральний бізнес догрався...»

(про проект Закону України «Про правове регулювання організації та проведення азартних ігор на території України»)

У недалекому 2003 році, коли про ліцензування діяльності з надання послуг у сфері грального бізнесу ще не йшлося, а патент коштував 1400 гривень на рік для грального автомата і 64000 гривень на рік — для грального столу з кільцем рулетки, деякі ділки спритно скористалися прогалиною у законодавстві. В результаті — гральні автомати почали встановлювати частіше газетних кіосків. Сьогодні «однорукі бандити» підстерігають азартних шукачів удачі повсюдно: на вулицях, у переходах метро, вестибюлях театрів, хлібобулочних магазинах, на зупинках громадського транспорту. А скільки в Україні функціонує казино? Лише в одному Києві їх понад 70. Це жодним чином не відповідає європейським стандартам, оскільки перевищує встановлену пропорцію — одне казино на 200 000 мешканців — аж у шість разів.

Запеклими ігроманами стали за цей час і діти, і дорослі. І було б нерозважливим вважати, що в такі ігри бавляться лише люди, котрі мають значний статок. Скільки сімейних трагедій сталося саме через те, що діти, побачивши розмальовану рекламу на кшталт: «Шалені бабки», летять до ігрових закладів, немов ті метелики, бо ж вірять, що можуть ними, «тими бабками», заволодіти. А спробувавши один, другий раз, стають заручниками гральних автоматів і вже не нехтують будь-якими засобами здобути для цього гроші. А скільки дорослих «просаджували» цілі зарплати або брали в борг, щоб розбагатіти у такий спосіб!

Шкода таких ігроманів. Мало того, що вони стають залежними від азартних ігор, а це так само небезпечно, як і бути залежними від наркотиків чи алкоголю, до того ж такі гравці з часом інтелектуально і морально деградують, адже механічні дії та мінімум розумових зусиль зовсім не сприяють їхньому розвитку. Але це один, так би мовити, моральний аспект цієї проблеми.

Є й інший. Безконтрольний розвиток грального бізнесу призвів до того, що сьогодні майже 60 відсотків цього бізнесу є тіньовим. На думку експертів, зокрема, президента фонду «Українська фундація» В. Цендровського, власники гральних автоматів лише на киянах щорічно заробляють до 3 млрд. грн. Прибутковість цього бізнесу сягнула небачених розмірів: 300—600, а то й 1000 відсотків. Але ж залишається сумнівним, чи сплачуються належним чином від таких надприбутків податки? До того ж є й такі, хто їх зовсім не сплачує. Українська асоціація діячів грального бізнесу нещодавно наголосила на тому, що без ліцензій у цій сфері нині працюють до 4,5 тисячі підприємців.

Пригадується, рік тому міська влада низки міст України, зокрема, Києва, Львова, Івано-Франківська, спромоглася виступити проти аж занадто спритних бізнесменів. У Києві, наприклад, заборонили розміщувати гральні автомати в підземних переходах, метро і на зупинках громадського транспорту. Було припинено видачу дозволів на право встановлення нових ігрових автоматів, а ті автомати, на які не було відповідних дозволів, навіть демонтували. Ну й що? Київські бізнесмени розгубилися тільки на якусь мить, а потім подали судові позови проти місцевих органів влади.

Чи не говорить це про те, що система грального бізнесу, яка склалася в Україні до сьогодні, потребує серйозних змін. І щоб цей бізнес його власникам приносив прибутки, державній скарбниці — користь, а гравцям — задоволення без ризику, необхідна фундаментальна законодавча база.

На жаль, нині в Україні немає єдиного законодавчого акта, котрий визначав би основні принципи діяльності у сфері грального бізнесу і забезпечував взаємодію його власників з державою. І для того, щоб відносини між владою і бізнесменами не зайшли в глухий кут, очікувалося, що одним із перших на сесійних засіданнях Верховної Ради України шостого скликання буде розглянуто й проект закону щодо надання послуг у сфері грального бізнесу.

У Верховній Раді України V скликання народними депутатами України робилися певні кроки у напрямі ухвалення єдиного законодавчого акта, який урегулював би питання організації та проведення азартних ігор та розповсюдження державних лотерей. Відповідних законопроектів було шість. Їх авторами були народні депутати України В. Ярощук, С. Матвієнков, М. Кравченко, К. Ляпіна, А. Ружицький, Г. Смітюх, а також автор цієї статті. Один із законопроектів вносився Кабінетом Міністрів України.

Із відомих усім причин Верховна Рада України V скликання достроково припинила свою діяльність, тому жоден із законопроектів стосовно азартних ігор навіть не був підтриманий у першому читанні. В даний час на розгляді парламенту перебувають чотири законопроекти щодо регулювання надання послуг у сфері грального бізнесу, один із них мій.

Отже, я пропоную створити в Україні чотири гральні зони — частини території країни, призначені для здійснення діяльності з організації і проведення азартних ігор. Де саме, в якій місцевості будуть розташовані ці зони, говорити ще рано. Пропозиції стосовно цього розглядатимуться у Верховній Раді. Треба буде передбачити виділення не лише земельних ділянок для спорудження гральних закладів, а й план зміни інфраструктури відповідної місцевості. Згідно з пропонованим мною законопроектом між територіями гральних зон має бути відстань не менш як 500 км. Є пропозиція передавати в оренду землю під розташування гральних комплексів на строк створення гральних зон — 25—50 років. Причому землі, що надаватимуться для вищезазначеної мети, не повинні належати до категорії земель сільськогосподарського, лісогосподарського, історико-культурного, природно-заповідного та іншого природоохоронного призначення. Гральні зони поза межами населених пунктів створюються на відстані не менше 10 кілометрів від населених пунктів, що, певною мірою, зробить їх менш доступними для дітей і підлітків.

Наприклад, у більшості штатів США ігрові заклади розміщені виключно за межами населених пунктів, у Франції їх відкривають у спеціально відведених зонах, до того ж у містах з понад півмільйонним населенням. А в Італії таких закладів — лише п'ять, і всі вони розташовані в прикордонних зонах країни, щоб «перехопити» любителів азарту, які їдуть пограти до Монте-Карло, Франції, Словенії чи Швейцарії. При цьому всі приміщення казино належать муніципалітетам. В Туреччині гральний бізнес заборонено зовсім, а в Ізраїлі він ніколи й не був дозволеним. Перенести всі ігрові заклади на спеціально відведені території нещодавно вирішили в Росії та Казахстані.

У поданому мною законопроекті також передбачається встановлення мінімального розміру статутного капіталу організатора азартних ігор у сумі, еквівалентній 1 мільйону євро за офіційним курсом гривні до євро, встановленим Національним банком України. Також пропоную, щоб вартість чистих активів організатора азартних ігор становила не менше 1 мільйона євро за офіційним курсом гривні до євро, встановленим Національним банком України. Такі вимоги організатор азартних ігор повинен виконувати при подачі документів для отримання ліцензії, а також протягом усього часу надавання послуг у сфері грального бізнесу. Невиконання таких правил може стати підставою для примусового припинення діяльності.

Вважаю, що досить висока ставка «прохідного бар'єру» у світ грального бізнесу витіснить недобросовісних підприємців, а ті, хто прийме правила гри, не допускатимуть можливості відмивання коштів та приховування їх від оподаткування. До того ж це ще один крок у напрямі наповнення державної скарбниці.

Поясню мою позицію стосовно строку, протягом якого потенційний власник грального закладу зможе отримати ліцензію. Пропоную на розгляд і вивчення документів, відводити тридцять днів, а не три, як пропонувалося одним із законопроектів. Погодьтеся, за три дні ліцензію можна лише «купити», а не отримати її на законних підставах.

Хто ж буде займатися видачею ліцензій? Я свідомо не зазначив у своєму законопроекті орган, на який буде покладено повноваження щодо видачі або невидачі ліцензії. Переконаний, що такий орган повинен визначити уряд. Можливо, це буде Міністерство фінансів України, можливо, Державна комісія з регулювання ринків фінансових послуг, а, можливо, спеціально утворений орган. Розробляти і контролювати реалізацію стратегії державної політики в сфері грального бізнесу буде Кабінет Міністрів України, він же й вноситиме на розгляд парламенту питання про створення або припинення функціонування гральних зон.

Розробляючи законопроект, я намагався максимально обмежити доступ до азартних ігор дітей і неповнолітніх. Отже, я твердо наполягатиму на тому, щоб у сфері азартних ігор працювали лише ті, хто досяг 21 року(!). Такі само вимоги повинні висуватися і стосовно гравців. Так, навіть не 18, а саме 21 рік, бо дуже молоді люди не завжди можуть адекватно оцінити ризик і врахувати підводні камені не зовсім безпечних ігор. До того ж більшість молодих людей у такому віці ще не працює, а, отже, в ігрових закладах залишатимуться гроші їхніх батьків.

Погоджуся, можливо, запропоновані мною заходи здадуться представникам грального бізнесу не такими вже й прийнятними. Але ж держава створена, насамперед, для захисту громадян та забезпечення їх соціальних прав — якщо ми будемо забувати про це, то невисока ціна нам як політикам.

Насамкінець хочу навести один переконуючий доказ того, що прийняття нового закону слід якомога прискорити. У місті Фастів Київської області громадською організацією «Молода Просвіта» за підтримки релігійних конфесій, політичних партій і громадян міста було ініційовано проект рішення міської ради щодо впорядкування грального бізнесу в місті. Проект був підтриманий депутатами міськради. З того часу пройшло майже півроку, але ще не зроблено жодного кроку з виконання ухваленого рішення. Чому? Потрібен жорсткий закон, який встановить правила взаємодії між державою і підприємцями у сфері грального бізнесу. Закон, який допоможе вивести цей бізнес із тіні, і, нарешті, встановить взаємовигідні економічно правові відносини, що в результаті дозволить вагомо збільшити доходи бюджету від гральної індустрії. Зрозуміло, що на процес врегулювання ринку надання послуг у сфері грального бізнесу піде не один день, нехай навіть — рік чи два, але це треба зробити обов'язково.

Валерій ПИСАРЕНКО,
народний депутат Верховної Ради України V і VI скликань (член фракції БЮТ).

КРИМІНАЛ

Мати вбитого мільйонера звинувачує міліцію в незаконній конфіскації

Про це на прес–конференції в УНІАН повідомили представники адвокатської контори «Нечаєв, Перепелиця та партнери» Сергій Перепелиця і Леонід Нечаєв.

Зокрема, С. Перепелиця розповів, що в грудні минулого року в Кривому Розі було вбито 31-річного підприємця Сергія Смирнова. За його словами, загиблий був людиною, добре відомою в місті. Він активно займався бізнесом на ринку нерухомості та землі, торговими операціями в найрізноманітніших сферах. Певний час працював в охоронному підрозділі комбінату «Криворіжсталь». Також С. Смирнов вів значну кількість фінансових операцій від імені та за дорученням матері, Віри Проскурніної. Ним було інвестовано її грошові кошти в різні сфери бізнесу.

11 грудня 2007 року С. Смирнова було розстріляно з автомата у під'їзді будинку, де він проживав. Однак, за свідченням адвокатів, після його смерті правоохоронні органи активно перейнялись не так пошуком замовника та вбивць, як «конфіскацією» майна сім'ї загиблого. За їхніми словами, під різними приводами та в різний спосіб це майно активно розкрадається.

Так, у ніч убивства в квартирі, що належить В. Проскурніній, було вилучено 200 тисяч доларів. 17 грудня працівниками міліції вилучено 1 млн. 100 тис. дол. зі скриньки в банку, яку С. Смирнов орендував для зберігання переданих йому матір'ю коштів. Наступного дня з помешкання В. Проскурніної вилучено ще 660 тис. дол. Таким чином, загалом було вилучено грошові кошти, дорогоцінності, що належали матері загиблого, на суму приблизно 10 мільйонів гривень. Також вилучено ключі та документи на автомобілі марок «Феррарі», «Мерседес Брабус», «Ламборджині» та на дві квартири, що належать їй.

Адвокати стверджують, що про юридичну «чистоту» цих вилучень свідчить ціла низка обставин. На їхню думку, вилучені кошти та дорогоцінності не можуть вважатись вилученими законно, бо вони не були знаряддям вчинення злочину, не мають слідів злочину і не були об'єктом злочинних дій. Жодного разу під час вчинення вилучень та обшуків В. Проскурніну не повідомляли (як власника майна) про слідчі дії та про вилучення належного їй майна, їй не було пред'явлено ані ордера на обшук, ані інших документів, що надають право працівникам міліції на доступ до житла та інші дії. Від моменту вбивства сина і досі вона не поінформована, з якою метою і на яких саме правових підставах вилучено значні суми належних їй коштів, цінності та документи.

За словами адвоката, грубі порушення прав матері загиблого, зокрема, конституційного права на власність, очевидні неправомірні дії працівників міліції, на жаль, не були належно кваліфіковані й зупинені органами нагляду. Як розповіли адвокати, на них не відреагувала і судова влада. Звернення адвокатів до всіх інстанцій, незважаючи на завершення всіх відведених термінів на реагування, досі залишаються без відповіді.

УНІАН.

Підприємця було розстріляно з автомата у під'їзді будинку, де він проживав

ОСВІТА

Фото Любові ЛЕВИЦЬКОЇ.

Два дипломи — реальність

У Тернопільському національному економічному університеті урочисто відкрито українсько-німецький економічний факультет. З цієї нагоди до Тернополя прибув Надзвичайний і Повноважний Посол ФРН в Україні п. Райнгард Шеферс (на знімку праворуч).

За словами ректора університету, доктора економічних наук, професора Сергія Юрія **(на знімку ліворуч)**, до цієї події вуз ішов майже десять років. Він давно співпрацює з Дрезденським технічним університетом у підготовці фахівців з міжнародної економіки. Факультет об'єднав переваги німецької та української систем підготовки. Німецькі викладачі приїжджають до Тернополя читати лекції, здійснюють контрольні заміри знань студентів, відбирають найкращих для семестрового навчання у Дрезденському університеті. І не лише в ньому. Тернопільські студенти мають змогу навчатися в різних університетах Німеччини, а також Австрії та Швейцарії. Практику вони проходять і на провідних підприємствах у Німеччині, і на спільних з німецьким капіталом підприємствах в Україні. Але досі випускники цього факультету отримували лише український диплом, а відтепер вони зможуть одержати ще й диплом державного зразка Дрезденського технічного університету, що відкриває прямий доступ на європейський ринок праці. До речі, такий крок Тернопільський економічний університет робить першим в Україні.

ЗАКІНЧЕННЯНА 12-Й СТОР.

«Яд Вашем» — нашим: знайденого досьє... немає

МОЯ ПОЗИЦІЯ

Наприкінці минулого року голова ради Меморіалу «Яд Вашем» Йосиф Лапід в ефірі «Німецької хвилі» оголосив сенсаційну новину: в їхніх архівах знайдено збірку документів, одержаних з німецьких та радянських джерел, які вказують на причетність Романа Шухевича до каральних операцій проти цивільного населення Львова влітку 1941 року. «У нас є ціле досьє, з якого випливає, що Шухевич був одним із причетних до масових убивств», — запевнив пан Лапід і додав, що українська сторона не зверталася до них з проханням передати ці документи. В разі такого звернення його навіть збиралися задовольнити...

Зрозуміло, цей інформаційний привід надихнув на бурхливу творчість багатьох вітчизняних та іноземних журналістів і став каталізатором для й так активної кампанії «знавців справжньої історії» проти «українських нацистів», яким «ідейний спадкоємець» Ющенко присвоює звання Героя України. Серед багатьох специфічних «епітетів» з приводу «яскравого доказу фашистської суті» Шухевича та його «поплічників» лунали й звинувачення на адресу офіційних органів, які загадково відмовчуються і вперто не виявляють бажання ознайомитися з тим убивчим досьє. Насправді «впертість» затяглася на зовсім не загадкову паузу.

Вже через дванадцять днів після інтерв'ю Держкомітет архівів України надіслав до Ізраїлю офіційного листа з проханням ознайомити наших фахівців із збіркою названих документів. Таке саме бажання висловив в аналогічному зверненні й Український інститут національної пам'яті: до речі, це прохання для певності передали не через «листоношу Пєчкіна», а через заступника міністра закордонних справ Ізраїлю. Але тут чомусь «загадково» замовчав адресат: жодної відповіді на ці листи більш як два місяці не надходило. І довелося тоді «йти до Сіону» самим.

27 лютого до Ізраїлю вирушила урядова делегація, до складу якої увійшов, зокрема, радник голови СБУ з науково-дослідної роботи, співробітник Українського інституту національної пам'яті Володимир В'ятрович. Про окремі результати цього повчального у багатьох відношеннях візиту він і розповів днями на брифінгу. З'ясувалося, що збірку матеріалів все-таки передали, але не «Яд Вашем» нашій делегації, а українська сторона — представникам меморіального комплексу. Це — копії документів з архіву СБУ, які висвітлюють ситуацію у Львові влітку 1941 року, та матеріли КДБ, які розкривають технологію створення легенд про участь українського батальйону «Нахтігаль» в антиєврейських акціях. Навзамін, уточнює пан В'ятрович, попри радіообіцянки Йосифа Лапіда, не тільки не задовольнили наше прохання подивитися на їхнє досьє, а досить туманно пояснили, чому не готові передати матеріали про Романа Шухевича. Нібито вони не зібрані в окремий комплекс, можуть бути розкидані по всьому архіву, і для того, щоб їх віднайти, потрібна спеціальна дослідницька робота. Яким чином провів її голова ради Меморіалу, залишилося за рамками цих пояснень.

Далі — ще цікавіше. Директор архівного департаменту «Яд Вашем» Хаїм Гертнер заявляє, що жодного досьє на Шухевича в їхніх сховищах немає, а автор «сенсаційних» заяв Йосиф Лапід... не є співробітником архіву. Документи, які зрештою все-таки передали українській стороні наприкінці візиту, можуть претендувати на роль аргументів лише для певних «полковників» із «погонами» докторів історичних наук: це копії кількох сфабрикованих КДБ папірців із свідченнями трьох людей, завербованих ним же для участі в пропаганді «злочинів» українських націоналістів (документи про вербування знайдено в архівах СБУ ще до поїздки делегації в Ізраїль).

Отже, і в цій історії все обмежилося традиційним анекдотичним сюжетом: не біда, що в священика немає доньки, головне, голосніше крикнути, що вона повія. Завжди знайдуться люди, готові цю «характеристику» донести до широких мас...

Між іншим, недавно одна читачка «опротестувала» мою публікацію про криваві рейди спецзагонів, які «косили» під УПА в Західній Україні, також доволі «серйозним» аргументом... — вирізками з газети «Комуніст». Шкода, що не було в неї під рукою радянської партійної преси зразка 40-50-х років. «Сенсації» пана Лапіда на тлі тодішніх звітів про «подвиги «яструбків» і «звірства бандерівців» видалися б нам маленькою бульбашкою. Втім, такими вони виявилися і сьогодні.

Людмила КОХАНЕЦЬ.

Біль подолати легше, аніж заздрощі

Ім'я лікаря Володимира Берсенєва, директора Інституту проблем болю, оповите певною загадковістю. З одного боку — світове визнання і вдячність десятків тисяч пацієнтів, котрих офіційна медицина прирікала на неминучу тяжку операцію, інвалідність, а він без скальпеля поставив на ноги. З іншого — абсолютна байдужість до його досліджень та методик з боку керманичів вітчизняної медицини та заздрощі колег.

Якось на прийом до Володимира Берсенєва прийшла жінка-фармацевт, котра 17 років безрезультатно лікувала підшлункову, панкреатит, гастрити, а вся біда виявилася у хребті. За статистикою Інституту Стражеско 80 зі 100 пацієнтів приходять не за адресою — вони роками лікують здорове серце, а не остеохондроз. «Від хвороб хребта людина часто перетворюється з учасника життя на його свідка, — каже лікар. — Зараз грижі міжхребцевих дисків набули у всьому світі такого розмаху, що багато людей навіть перестали через них говорити про футбол і жінок». Офіційна медицина дуже швидко дає багатьом хворим направлення на операції, однак вони нерідко дають ускладнення і головне — не ліквідовують причину виникнення патології. Таких прикладів безліч. Приміром, у клініці В. Берсенєва лікувалася 27-річна киянка, котра після начебто нескладної операції могла ходити лише з паличкою — її нога залишилася напівпаралізованою. А під час офіційного візиту до України Президента Ізраїлю один із членів його делегації залишився на лікування у Києві в Берсенєва — після двох операцій у кращих ізраїльських клініках він упродовж двох з половиною років уночі не міг лежати у ліжку і спав сидячи.

«Ця проблема у всіх країнах світу перетворилася в аморальний бізнес», — вважає Володимир Андрійович. Приміром, у Києві в одній діагностичній фірмі на конвертах зі знімками МРТ одразу надруковано мобільний телефон одного нейрохірурга. «Оперувати треба лише тоді, коли є загроза спинному мозку, і операції потребує лише 1 із 300 пацієнтів із діагнозом «грижа», а решту треба лікувати консервативно», — каже лікар і розповідає про те, як після двох-трьох курсів його лікувальних сеансів люди, на яких махнули рукою інші лікарі й котрих привозили до клініки родичі, починають ходити самостійно. Яскравий приклад — колишній футболіст із київського «Динамо», котрий після банальної застуди отримав надзвичайно сильне запалення мозку, а отже — втрата пам'яті, параліч, перша група інвалідності, пішла дружина. Нині він повернувся до нормального життя.

Володимир Берсенєв народився в Естонії у родині військового, закінчив архангельський медінститут, захистив кандидатську дисертацію у Львові, а від 1978 року живе і працює у Києві. Він автор понад 100 монографій, навчальних посібників, наукових робіт, захищених 15 патентами, понад 70 науково-популярних видань різними мовами.

Його власна доля також сповнена драматизму. Дехто називає його Дон-Кіхотом, котрий воює з вітряками. Ще за радянських часів, у 1980-х—початку 1990-х, після захисту кандидатської, на його дослідження звернули увагу в Москві — керівництво Військово-промислової комісії при Раді Міністрів СРСР. Група вчених на чолі з В. Берсенєвим працювала над удосконаленням нових методик лікування різних патологій хребта та нервової системи «за легендою», результати досліджень очолюваного ним Київського філіалу Науково-дослідного інституту клінічної та експериментальної неврології та психіатрії тримали в секреті. Постановою Ради Міністрів СРСР від 1988 року було затверджено державну програму «Способи і методи клінічної експериментальної нейровегетології та безмедикаментного лікувального впливу». А Президія Академії наук СРСР включила метамерні методики до найважливіших фундаментальних і прикладних досліджень останньої радянської «п'ятирічки» — 1985—1990 рр. На впровадження новітніх методик передбачалося направити 2,4 мільярда карбованців — половину вартості найбільшого на той час будівництва країни, Камського заводу вантажних автомобілей. Виконання цієї програми було покладено на 42 медичних НДІ. Завдяки лікуванню за метамерними методиками вдалося у буквальному сенсі поставити на ноги й повернути до активного повноцінного життя понад 50 тисяч пацієнтів.

Метамерні методики полягають у введенні мікродоз лікарських препаратів (не хімічних, а біологічно активних, здебільшого виготовлених із нервових клітин тварин) безпосередньо у певні точки, рефлексогенні зони тіла, де виникли патологічні процеси — у ноги, руки, спину, шию, голову. «Метамерні ін'єкції є своєрідними каплями здоров'я, які зрошують нервову систему людини, — каже лікар. — І міжхребетні грижі поступово розсмоктуються».

Однак у вирі політичних пристрастей з розпадом СРСР 15 січня 1990 року відділ нейровегетології та проблем болі, котрий очолював В. Берсенєв, було ліквідовано й «викинуто на вулицю» зі стін Київського інституту ортопедії, з обладнанням, апаратурою, документацією і персоналом у 120 осіб. Конкуренти В. Берсенєва — ортопеди, хірурги, у котрих він забирав «хліб» (адже після лікування за метамерними методиками пацієнти не потребували хірургічного втручання) — оголосили лікарю «неоголошену війну», не скупилися на критику на адресу колеги в наукових виданнях та у високих кабінетах. Проте 1995 року В. Берсенєв разом із колегами-однодумцями відкрив власну клініку —Інститут проблем болю. Згодом було створено ще одне відділення, де нині лікують маленьких пацієнтів із страшним діагнозом — дитячим церебральним паралічем.

Лікарю Берсенєву доводилося свого часу ставити на ноги багатьох партійних чиновників, зокрема, Володимира Щербицького, Гейдара Алієва. Його нинішні пацієнти — від маленьких дітей, простих селян до іноземців, видатних спортсменів, артистів та VIP-персон. Останні під час лікування зазвичай обіцяють «замовити слівце» у високопосадовців, однак це слівце чомусь занадто довго блукає між високими кабінетами, гублячись у тамтешніх нетрях. Хоча у лікаря є безліч цікавих ідей, зокрема, відкрити у кожній поліклініці «протибольові кабінети». Зате листи від простих людей із усієї України з написом на конверті «Київ. Доктору Берсенєву», без детальної адреси завжди знаходять свого адресата, а їхні автори — допомогу.

Його революційні ідеї багатьом чиновникам від медицини здаються фантастичними. Він досі не захистив докторську дисертацію, хоча попередній захист пройшов у Харківському медінституті ще 1993 року. Лікар їздив до Харкова 12 разів, але згодом почув від голови ВАК, що його документів... там нема, тож кинув цю безнадійну затію. Проте до проблем власного визнання Володимир Берсенєв ставиться по-філософськи: «Це все від людських заздрощів». І продовжує працювати.

Юліана ШЕВЧУК.

На знімку: Володимир Берсенєв, директор Інституту проблем болю.

Між історією... та Європою — вчений ступінь «кандидат»

ТОЧКА ЗОРУ

Розмова про наукові ступені і звання завжди зумовлена потребою або бажанням підвищити соціальний статус та збільшити привілеї для осіб інтелектуальної праці.

Більшість істориків стверджують, що до 1917-го система наукової і педагогічної атестації цілком відповідала регламентам європейських університетів, адже була створена за німецькими схемами. Головний недолік її — висока ліберальність в отримані наукових ступенів особами заможної частини суспільства. Безумовно, необхідна була хоча б «косметична» реформація.

Проте в 1918 році більшовики декретом практично повністю демонтували систему гратифікації наукових ступенів і звань, що створювалась понад століття. Анулювали вчені ступені доктора і магістра, звання професора (заслуженого, ординарного, екстраординарного тощо), доцента та приват-доцента. Особам, що самостійно вели заняття в вузах, автоматично присвоювалось звання професора, іншим — викладача. Приват-доценти із стажем три роки також отримували звання професора.

Передбачалось переобрання професорів через десять років, а викладачів через сім. Поламано було все для того, щоб створити нову наукову еліту. З соціальної пам'яті викреслювалось усе, та особливо дісталось науковому ступеню магістр як атрибуту буржуазної науки. Його витравили настільки глибоко, що й сучасні реформатори до кінця не розуміють, що воно означає («Голос України»: «Диплом магістра ще треба заслужити»; «Непрофесійний підхід — як шило»).

До 1937 року не було чіткої державної оцінки наукової і фахової підготовки викладачів. Учений ступінь не враховувався навіть у разі надання професорської посади. Пріоритет надавався «заслуженості» в науці, виробництві, мистецтві. Чергова постанова «Про вчені ступені і звання» ввела більш жорсткі правила. Як наслідок у 1937-му 277 науковцям із 460 присуджено ступінь доктора після захисту дисертації.

Потім від постанови до постанови еволюційно створювалася державна гратифікаційна система. На превеликий жаль, на початку цього процесу залишилась без уваги влади пропозиція академіка Г. Кржижановського — першого голови ВАК (1933 р.) — встановити вчені звання професор, доцент, асистент і вчені ступені доктор, магістр.

По суті, в XX столітті аналогом магістратури стала аспірантура, а магістра — кандидат наук. Тож була створена в повній відповідності з тодішнім міжнародним статусом країни гратифікаційна система звань і ступенів, а також достатньо забезпечена наукова еліта.

Нині діаметрально змінилося геополітичне становище України, відкрився нескінченний міграційний процес. Правильно відзначив шановний професор В. Яблонський («Голос України» від 13 грудня 2007 року), що як шило вилізли всі неузгодженості вітчизняних та зарубіжних регламентів. Особливо вразливою виявився ступінь кандидата наук. З позиції сьогодення назва ця, справді, спричиняє непорозуміння своїм семантичним дискомфортом. Особливо для науковців з великим стажем і багажем знань. Кандидат — це щось незавершене, етапне, тимчасове, а для багатьох — залишається вічним. Але якщо відійти від філології і пірнути у вир політики, кандидат — це бренд XX — початку XXI століття, для декого — мрія і шарм: «кандидат у депутати», «кандидат у мери», «кандидат у майстри спорту», «кандидат у збірну країни» і навіть «кандидат у президенти».

А в науці це атавізм, який потрібно ліквідувати. Незгодних, здавалося б, немає. То в чому ж справа? Молдова це зробила за одну ніч — усіх перевела в доктори. Ми, на кшталт «гроші + купони», впровадили «кандидат наук + доктор філософії». Тож неважко уявити дискомфорт у спілкуванні дійсного, з університетською освітою, доктора філософії зі своїм ерзац-колегою — доктором філософії, що плутає діалектичний матеріалізм з марксизмом. У перспективі плануємо запровадити молдавську версію: всіх перевести в доктори й водночас поділити на «атестованих» і «не атестованих». Головне, що все це планується і робиться за наявності Закону України «Про вищу освіту».

Цитую: «Державна політика у галузі вищої освіти ґрунтується на принципах... інтеграції системи вищої освіти України у світову систему вищої освіти при збереженні і розвитку досягнень і традицій української вищої школи». За цим принципом логічне єдино правильне рішення — пропозицію академіка Г. Кржижановського (1933 р.) вписати у ст. 59: «1. Науковими ступенями є: магістр наук, доктор наук». Відповідно у пп. 1 і 2 ст. 58 додати слово «магістратура», в п. 4 — «магістрів», а абз. 9 ст. 53 видати в такій редакції: «Магістрант — особа, яка має диплом спеціаліста, навчається в магістратурі вищого навчального закладу або наукової установи для підготовки дисертації на здобуття наукового ступеня магістра наук». Ось і всі проблеми. І не треба залякувати студентів експериментами, робити з ретро «ноу-хау» і розгойдувати без того вутлий човен знань.

Прочитає гаряча людина ці зауваження і подумає: «Розумнику, а що робити з нинішніми кандидатами наук і магістрами?». А нічого: кандидати наук в касу навчального закладу (за місцем захисту) внесуть гроші за новий диплом магістра сільськогосподарських, технічних, фізико-математичних або інших наук, а магістри так і залишаться з дипломом магістра, але без слова «наук». І це потрібно зробити якнайшвидше, поки особливої проблеми з магістрами ще немає, поки не всі розуміють, що «диплом магістра ще треба заслужити».

На цю процедуру не потрібно жодної копійки, навпаки, до державної скарбниці надійдуть кошти за тисячі бланків магістерських дипломів.

В подальшому потрібно магістратуру зробити доступною для всіх, хто бажає після отримання диплома спеціаліста продовжити навчання. Прийом до неї здійснювати як у вузи, три роки обов'язково навчатись, здати випускні іспити і отримати диплом магістра за спеціальністю й законодавчо пролонгувати право першочергово займати керівні посади на виробництві, а в навчальних закладах — викладача, асистента. За кожним випускником магістратури має зберігатися право протягом двох-трьох років захистити магістерську дисертацію, отримати диплом магістра, але вже зі словом «наук», і цим самим створити передумови отримання звань доцента, професора. Такий, вважаю, має бути наш український варіант.

Ігор РИХЛІВСЬКИЙ,
доктор сільськогосподарських наук, професор, завідувач кафедри Подільського державного аграрно-технічного університету.
Кам'янець-Подільський.

Іноземці називають наш готовий цукор напівфабрикатом

За якістю наш цукор значно програє світовим стандартам. Завідувачка відділу сировини, контролю та обліку виробництва Українського науково-дослідного інституту цукрової промисловості, доктор технічних наук Людмила Чернявська розповіла, що іноземні фахівці, коли бачать наш солодкий пісок, який йде у нас у торговельну мережу, кажуть: «Ваш сирець найкращий». Тобто український білий цукор сприймається за кордоном як цукор-сирець, що потребує повторної переробки. Максимальна кількість балів для цукру першої категорії — 12, другої — 22, а наш цукор — 48. Тобто він у чотири рази гірший, ніж має бути.

— Треба думати, — каже Людмила Чернявська, — як випускати цукор, готовий до споживання. Якщо ми маємо право вивозити цей цукор на ринки інших країн, то його купуватимуть тільки тоді, коли він буде високої якості, а не просто кристалічний цукор.

Не варто намагатися відправити з поля на завод побільше цукрових буряків — треба возити цукор у буряках. Якісність клітинного соку, тобто чистота бурякового соку, має бути на рівні 88—91,5 відсотка. Як у наших польських сусідів. Ми маємо 84—85, якщо 87 відсотків — почуваємося добре. При цьому постійно кажемо, як збирати цукрові буряки, як їх вирощувати. Передусім треба підвищити якість коренеплодів.

Деякі моменти, які мають значення для вирощування цукрових буряків: останні 20 років ми не дотримуємося агротехніки вирощування. Якщо кислотність ґрунту не відповідає нормам — коренеплоди вражаються кореневими гнилями вже в полі. За державним стандартом, коренеплоди з ознаками й наявністю гнилої маси цукроварня не може приймати. А ми веземо їх на завод і хочемо отримати якісний цукор.

Для вирощування фабричних буряків треба використовувати тільки гібриди цукристого або цукристо-врожайного напрямку, а не просто врожайного, з тим, щоб забезпечити високу чистоту бурякового соку — 89—91,5 відсотка. До того ж стійкі до ураження фітопатогенними мікроорганізмами і в період росту, і під час зберігання.

На переробку має йти тільки технічно стигла сировина, тому в наборі гібридів має бути до 20 відсотків ранньостиглих, щоб уже з перших днів виробничого сезону завод працював на сировині високої якості.

Доцільно підвищити увагу до визначення показників якості цукрових буряків. А на більшості вітчизняних переробних підприємств відсутні автоматизовані аналітичні комплекси для визначення, крім забрудненості та цукристості, елементів нецукристого комплексу: калію, натрію та інших.

Для зниження втрат маси та особливо цукру у транспортерно-мийному воду доцільно переходити на режими роботи з мінімальним перебуванням коренеплодів у воді — суху та напівсуху подачу. Досвід такої роботи є на Гайсинському цукрозаводі. Там буряки знаходяться у воді, включаючи подачу коренеплодів на станцію видалення домішок, три-п'ять хвилин.

Потрібно підвищити увагу до очищення коренеплодів у полі від домішок: гички, черешків, кореневищ бур'янів, землі. Це дасть змогу не вивозити чорнозем на бурякопункти, а потім відправляти його у відвали, зменшити навантаження на очисні споруди, а головне, на переробку надходитиме чиста сировина.

За словами Людмили Чернявської, ми — унікальна нація. Весь світ йде до концентрації виробництва, а у нас порізали на металобрухт нові 6-тисячні заводи зарубіжної комплектації і жевріють з надією на виживання 1—1,5-тисячні підприємства. Потрібно швидше самим виконати програму реструктуризації виробництв, а не чекати, коли її виконають за нас німці, французи, англійці чи ще будь-хто. Заводи, що залишаться працювати, мають бути оснащені належним чином, щоб випускати конкурентоспроможний український цукор за якістю та собівартістю.

Записала Галина КВІТКА.

Аміачна селітра (в упаковці) — 2000 грн./т, карбамід (насипом) — 2200 грн./т, суперфосфат (в упаковці) — 1350 грн./т, нітроамофоска (15:15:15 в упаковці) — 3500 грн./т, амофос (насипом) — 4800 грн./т — такі граничні відпускні ціни зафіксували виробники добрив і аграрії, підписавши Меморандум про співробітництво *(«АПК-Інформ»)*

Над прірвою у буряках

Після того, як остаточно повирізаємо переробні підприємства і солодкий пісок стане по 10—15 гривень за кілограм, жалкуватимемо за втраченим потенціалом

На нараді, присвяченій вирощуванню й переробці солодких коренів, яка проходила в Києві у стінах Інституту цукрових буряків Української академії аграрних наук, голови сільгосппідприємств намагалися «звірити годинники» з керівниками цукроварень, виробниками насіння, спеціалістами Національної асоціації «Укрцукор». Вів засідання заступник міністра аграрної політики Іван Демчак. Досидів до кінця багатогодинної наради, а не «змився», як часто це роблять окремі керівники міністерства після декількох виступів, пославшись на зайнятість. Уважили солодку галузь саме нині недарма. Поперше, незабаром аграрії сіятимуть цукристі. По-друге, країна стоїть на порозі вступу до Світової організації торгівлі. Наш цукор програє звареному за кордоном за багатьма показниками. Головне, за якістю і собівартістю. Багато фахівців пророкують навіть крах галузі після остаточної інтеграції. Фермер із Кагарлицького району Київської області Олександр Широкоступ вважає, що цього року чимало агроформувань ще більше скоротять площі під стратегічною для заводів сировиною.

Чому? У користуванні фермерського господарства — 3 тисячі гектарів землі. Позаторік цукровий буряк тут вирощували на площі 600 гектарів, середня врожайність з кожного становила 531 центнер. У посушливому 2007-му на 400 гектарах зібрали по 456 центнерів.

— Постає запитання, — каже Олександр Широкоступ, — а чи варто цим займатися? Є бажання, є кому, є чим, але коли порахувати результат... Вал буряків, звичайно, радує, а результат фінансовий — ні. Бо посіяти пшеницю — набагато простіше. Так само кукурудзу, соняшник або сою. З пшениці — гарний прибуток. Кукурудзи нормальне господарство збирає по 10—12 тонн з гектара, помножте на 1200 гривень за тонну, відкиньте затрати. Із 100 гектарів отримуєш не менш як 200 тисяч гривень прибутку. Ціна соняшнику нині — 5 тисяч гривень за тонну, а буде і 5,5 тисячі. Звісно, це не та культура, якою треба захоплюватися, тому що виснажує ґрунти. Але сьогоднішній день потребує, щоб ти заробляв, а не був банкрутом. Соняшнику отримуємо по 3 тонни з гектара і маємо фінансовий результат непоганий. Сої теж по 3 тонни, ціна — 3 тисячі гривень за тонну, рентабельність — 200 відсотків, соняшнику — 300 відсотків. А прибутковість цукрового буряку торік за врожайності 456 центнерів з гектара була 15 відсотків. Якщо так і далі піде, буряком займатися не будемо. Звісно, мине рік-два, повирізають заводи, бо не буде сировини, цукор стане по 10—15 гривень за кілограм, тоді ми всі за втраченим потенціалом жалкуватимемо.

Поки що на нашому внутрішньому ринку цукру надлишок. За підрахунками, ресурси солодкого піску на 2007/2008 маркетинговий рік становлять щонайменше 2940 тисяч тонн. Попри те, що українці щороку з'їдають 1,8 мільйона тонн. Незважаючи на це, солодкий пісок «made in Ukraine» залишається «невиїзним». За даними Держмитслужби, у 2007 році експортовано лише 5 тисяч тонн. Але й на вітчизняному ринку зі вступом до СОТ за визначеними правилами гри невдовзі імпортний солодкий продукт витіснятиме вітчизняний. На думку першого заступника голови правління Національної асоціації «Укрцукор» Петра Борисюка, проблеми, пов'язані з членством у цій організації, належним чином не проаналізовані і не осмислені. Уряд опікується переважно політичною доцільністю і технологічними проблемами вступу, але поза увагою перебувають економічні та соціально-економічні наслідки членства. Зі вступом нашої держави до СОТ ми повністю відкриваємо свій ринок цукру для імпорту, адже взяли на себе подвійні кабальні зобов'язання. По-перше, Україна погодилась на зменшення імпортного тарифу на цукор до 50 відсотків від митної вартості замість нинішніх не менш як 300 євро за тонну. По-друге, зголосилася на встановлення квоти на ввезення цукру-сирцю тростинного обсягом 260 тисяч тонн щорічно з року, наступного після вступу України до СОТ.

Галина КВІТКА.

Фото автора.

Таким було торік бурякове поле фермера Широкоступа.

Ставки імпортних мит на цукор та цукор-сирець тростинний по країнах

Національна асоціація цукровиків України «Укрцукор»

Країна	Імпортне мито		Членство в СОТ
	Цукор-сирець тростинний	Цукор білий	
ЄС	339 €/тонну	419 €/тонну (плюс додаткове мито в залежності від світової ціни в межах 100 євро/тонну)	Член СОТ
США	438 $/тонну	658 $/тонну	Член СОТ
Японія	388 $/тонну	594 $/тонну	Член СОТ
Китай	52,1 %	52,1 %	Член СОТ
Туреччина	135 %	135%	Член СОТ
Російська Федерація	220 $/тонну	340 $/тонну	Не член СОТ
Україна	50% але не менше 300 €/тонну	50% але не менше 300 €/тонну	до вступу в СОТ
	2% (в межах квоти 260 тис.тонн)	50 % від митної вартості	Після вступу в СОТ
	50 % від митної вартості (поза квотою)		

П'ять гривень за...

або Чому безцінна земля

У селі запитай хоч у старого, хоч у малого, яке найбільше та найдорожче багатство? Можете не сумніватись, кожен скаже — земля. А при цьому про себе подумає: яке ж це багатство? Чому за стільки років, відколи землю передали в приватні руки, ніхто з неї так і не розбагатів? І чи справді може приносити вона такі гроші, як було обіцяно?

Дискусії про те, чи варто продавати землю, які видаються надзвичайно актуальними політикам, у селі практично не ведуться. Що і кому продавати, якщо у багатьох селах дотепер облогують тисячі гектарів? Та й як продаси, коли власником свого паю себе може назвати далеко не кожен.

Угіддя не родять грішми...

Як розповів заступник голови Хмельницької ОДА Володимир Кирилюк, до цієї пори лише дві третини власників землі в області отримали акти на землю. Отож третина селян досі не мають жодних реальних прав на свою ж землю, і це через стільки років аграрної реформи!

В тому, що не спрацював державний бюрократичний апарат разом із усіма земельними відділами і управліннями, можна не сумніватись. Утім, робота цих служб — тема окремої розмови, бо надто багато нарікань не раз доводилося чути від людей. Шепетівський, Ізяславський, Славутський, Дунаєвецький райони рясніють білими плямами на карті земельних власників.

Чиновники не приховують, потоки скарг йдуть в обласну державну адміністрацію, обласну раду, добиваються люди і до столичних керівників, а зрушити справу з місця не можуть. При цьому, як правило, скаржаться ті, хто вже оплатив послуги, пов'язані з виготовленням актів, але так і не зміг їх отримати.

Проблема така відома і стара, що інтерес у чиновників до неї просто втрачено. Ледь не щороку ставиться завдання нарешті видати всі держакти — до речі, і нинішній рік визначений Президентом останнім у цій справі. Але чи буде він таким? Попри всі розмови ситуація не змінюється. Влада навчилася сама себе успішно критикувати, і при цьому запитувати про стан земельних справ уже практично нікого.

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА (з архіву «Голосу України»).

Правда, є у цієї проблеми й інший бік: дуже часто самі власники землі не поспішали оформляти всі документи, а відповідно і свої права на землю. Багато хто й дотепер чекає інвестора, котрий візьме на себе і всі турботи, і всі витрати. При цьому розмови про те, що оформлення коштує надто дорого, можна вже віднести до вчорашнього дня. За стільки років навіть найбідніша селянська родина могла б назбирати необхідну сотню-дві гривень. Але чомусь так і не зробила цього. Чому? Відповіді шукати недовго. Земля не родить грішми, отож і засівати її своїми копійками селяни не поспішають.

...Зате родять хабарами

Не сумніваюсь, що останнє твердження буде сприйняте неоднозначно. Ну, не може бути земля збитковою та невигідною.

 Мінагрополітики розподілило обсяги виробництва цукру квоти «А» (для внутрішнього ринку) — переробляти буряк урожаю-2008 мають намір 104 заводи

Автомобіль з написом «Смерть» розвантажили біля Бурлакових криниць

І лише під тиском людей 20 тонн отрутохімікатів вивезли з Вінниччини на утилізацію

Розвантажити авто, в кузові якого було 20 тонн отрутохімікатів із складів господарств, планували на звалищі, під яке пристосували колишні ракетні шахти в селі Демівка Чечельницького району. Однак обласне управління охорони навколишнього природного середовища не надало дозволу на їх складування, бо шахти вже переповнені «хімією». Як тільки про заборону дізналися місцеві жителі, живим щитом перегородили проїзд вантажівці. Не відходили від автомобіля ні вдень, ні вночі. Врешті-решт, шоферу наказали дати задній хід. Авто, на якому хтось вивів слово «Смерть», попрямувало за сотню кілометрів у село Якушинці Вінницького району.

На базу обласного управління МНС машина заїхала вночі, але на ранок у селі вже знали про отруйний «подарунок». Депутат Вінницької районної ради Валерій Щербань одразу підняв людей. «Ми зібрали більш як 500 підписів проти розміщення у нас привезеного «добра», — каже Валерій Михайлович. — Адже наша місцевість є природним заказником.» На черговій сесії Вінницької районної ради В. Щербань виступив із депутатським запитом до очільників обласного управління МНС про надання інформації про подальшу долю привезеної отрути. Такі ж запити надійшли до обласного управління захисту навколишнього природного середовища та відповідного міністерства.

В управлінні МНС пояснили, що діють у відповідності з рішенням обласної комісії з питань техногенно-екологічної безпеки та надзвичайних ситуацій. Їхнім фахівцям доручили перезатарити хімічні засоби та відправити на тимчасове зберігання на склади ВАТ «Облагрохім».

— Невизначені хімічні засоби заборонено зберігати у складах, — каже керуючий Калинівською базою ВАТ «Облагрохім» Павло Бурлака. — Це відомо кожному, хто хоча б трохи має справу з хімією. Ці речовини приховують у собі небезпеку самозагорання або вибуху. Я б нізащо не дозволив занести їх у склад. Та й місця вільного там нема.

— Але ж ваші склади пристосовані саме для таких хімікатів, принаймні в цьому запевняють в обласній комісії з надзвичайних ситуацій...

— Ось вам ліцензія, читайте, — подає документ пан Бурлака. — Тут чорним по білому написано, що наші приміщення передбачені для зберігання і реалізації міндобрив і засобів захисту рослин. Тобто тих, про які ми маємо повну інформацію. А що в цих контейнерах, ніхто не скаже.

На базу «Облагрохіму», що поблизу села Павлівка Калинівського району, доставили сім контейнерів, в яких розмістили згадані вище 20 тонн отрутохімікатів. Деякі з цих контейнерів повертали назад для ретельнішого перезатарення. «Бо підтікали, їх недостатньо упакували. Це ж не спеціальні контейнери, а залізничні».

Не на складах, як запевняли людей чиновники, а просто неба зберігали отруту. Депутати Павлівської сільради разом з представниками громади переконалися в цьому навіч, коли прийшли на територію підприємства «Облагрохім». Вивезти контейнери з отрутохімікатами громаді села пообіцяли до 1 лютого. Відведений час минув, а вантаж продовжував залишатися на зберіганні. Селяни зійшлися на схід села, щоб обговорити, як їм діяти далі.

— Оця долина, що починається зразу за парканом наших складів, називається Бурлакові криниці, тут є десятки джерел води, — продовжує розповідь Павло Бурлака. — Я виріс тут, тому знаю цю місцевість.

Попервах ми взагалі відмовилися приймати контейнери. Бо їх треба було ретельніше упакувати. Коли я сказав про це, то через деякий час приїхала міліція, представники інших служб і нагадали, що рішення обласної комісії з техногенно-екологічної безпеки та надзвичайних ситуацій обов'язкове до виконання для кожного. Де було діватися? Я вже тоді не був упевнений, що їх вивезуть до 1 лютого. Процедура передачі в Шостку на спеціальне підприємство з утилізації отрутохімікатів потребує і часу, і коштів.

— Писати чи попереджувати владу усно — марна справа, чиновники починають щось робити тільки тоді, аж поки не гримне, — говорили у своїх виступах на сході мешканці Павлівки. — Не заберуть хімію до 1 березня, виходимо дружно на залізницю, на автомобільну дорогу, отоді всі поприбігають.

За це й проголосували.

— Якби людей не спровокували, не було б ні сходу села, ні ультимативних заяв, — каже Володимир Гуменюк, сільський голова Павлівки. — Навіщо було обіцяти, що до 1 лютого отруту заберуть від нас? Проти волі людей ніхто не може йти. Одночасно ми порушили питання про вивезення решти 48 тонн отрутохімікатів, які також зберігаються на території «Облагрохіму».

Віктор СКРИПНИК.

Коли верстався номер, стало відомо, що 20 тонн «блукаючої» отрути вивезли на утилізацію в Шостку. Однак проблема залишилася — на території області ще зберігається більш як дві тисячі тонн невстановлених отрутохімікатів...

Мал. Олексія КУСТОВСЬКОГО.

Поля засівають невідомо чим, кошти йдуть невідомо куди

Кожен п'ятий гектар озимої пшениці в Луганській, Миколаївській і Сумській областях засівають невідомими сортами. А запроваджена Міністерством фінансів та Міністерством аграрної політики система фінансування бюджетних програм, спрямованих на виконання робіт з сортовипробування та охорони прав на сорти рослин, не відповідає державним інтересам.

Такого висновку дійшла Колегія Рахункової палати, розглянувши результати аудита використання у 2006—2007 роках коштів державного бюджету, виділених на сортовипробування та охорону прав на сорти рослин.

Аудитом встановлено, що за відсутності належного державного регулювання за впровадженням нових сортів, з року в рік збільшується питома вага площ, які засіваються старими сортами. Наприклад, у 2006 році сортами, занесеними в Реєстр ще шість-десять років тому, по озимій пшениці культивувалося на 17 відсотків площ більше, ніж у 1991 році, по цукровому буряку — на 18 відсотків, ярому ячменю — 6 відсотків та соняшнику — на 3 відсотки. При цьому широко застосовується практика проведення посівів гібридами, які не пройшли державне випробування. Так, у Харківській області такими культурами засівають майже кожний п'ятий гектар кукурудзи на зерно, сьомий гектар — тритікале, десятий гектар — гороху та соняшнику.

У порушення Закону України «Про охорону прав на сорти рослин», згідно з яким забороняється поширювати в Україні сорти, не внесені до Реєстру сортів, п'ята частина посівів озимої пшениці в Луганській, Миколаївській і Сумській областях засіваються невідомими сортами. Більше половини посівів ярого ріпаку, що вирощується в Івано-Франківській, Рівненській та Хмельницькій областях, засіяні сортами, які також не внесені до вказаного Реєстру. У державі відсутній дієвий механізм контролю за ввезенням на митну територію України насіння і садивного матеріалу, які не отримали майнових прав інтелектуальної власності в установленому національним законодавством порядку.

Незважаючи на те, що Верховною Радою прийнято Закон «Про державну систему біобезпеки при створенні, випробуванні, транспортуванні та використанні генетично модифікованих організмів», його реалізація урядом України не забезпечується. Досі не приведені у відповідність із зазначеним законом чинні нормативно-правові акти Кабінету Міністрів, а також не переглянуто і не скасовано нормативно-правові акти міністерств та інших центральних органів, що суперечать цьому закону. Як наслідок, в Україні відсутній дієвий державний контроль за ввезенням іноземними компаніями власних сортів рослин, у тому числі генетично модифікованих, що призводить до значних масштабів їх несанкціонованого поширення. Отже, повідомляє прес-служба Рахункової палати, ГМ-сорти безперешкодно заволодівають великою часткою нашого аграрного ринку, що несе в собі загрозу поступової втрати продовольчої, а також біологічної та генетичної безпеки країни.

Валерій ДРУЖЕНКО.

гектар,

така дешева

За своєю суттю і призначенням. І не топтали б інвестори дороги до сіл, не вирівали б в буквальному розумінні кожен пай один у одного ледь не з боєм. Не ходили б розмови серед людей, що десь хтось купує оті завітні гектари за якісь просто захмарні для селянина суми. Зрештою, і місцева влада давно зрозуміла: коли міліють всі джерела надходжень до бюджетів, плата за землю все-таки залишається. Але хто і скільки платить за неї — це вже інше питання. Торік ця стаття доходів в області дала 52 мільйони гривень. Багато це чи мало? Якщо розділити на всі сільські та селищні ради, стане зрозумілим — просто мізер. І, зважте, при тому, що за пару останніх років цифра ця зросла втричі.

«Можливості поповнення місцевих бюджетів через плату за землю не використовуються, — категорично прозвучало на одній із останніх колегій ОДА. — Такий платіж можна збільшити ще не менш ніж удвічі». Можна. Але чи збільшиться? Не багато знайдеться таких районів, де вся земля використовується сповна. Коли ж її ніхто не орендує — то й плати не діждешся. Скажімо, в Дунаєвецькому районі більш як двадцять тисяч гектарів земель запасу і резерву просто гуляє. Ще тридцять тисяч гектарів такої само «вільної» землі набереться у Кам'янець-Подільському та Хмельницькому районах. А загалом по області ця цифра добігає до 170 тисяч. Невже немає охочих заволодіти цим «безцінним» багатством?

Повірити в це важко. Тим більше, коли йдеться про землі, котрі лежать навколо найбільших в області міст. А земельні скандали у Хмельницькому районі вже встигли стати притчею во язицех. Як і кому надавали тут землі, теперь ретельно вивчає і прокуратура, і спеціальна комісія, створена обласною владою, і робоча група облдержадміністрації. З офіційними висновками і фактами поки що ніхто не поспішає, але щоразу земля нагадує про себе то селянськими зборами, то цілими демонстраціями, то гарячими скандалами в кабінетах районної влади. То спалахнув скандал з одним із сільських голів, котрий начебто взяв хабара не в одну тисячу доларів за можливість земельної оренди. То так само і з тих цей скандал...

Про вартість дорогоцінних хмельницьких соток ходять легенди. А при цьому виявляється, що тисячі гектарів нема кому дати і нема з кого взяти навіть символічну плату за землю, котра могла б хоч трохи підтримати сільські бюджети. Дивина та й годі. То кому ж при цьому не спаде на думку, що дивні, приховані від людського ока речі відбуваються із землею.

Кожен складає свою ціну

Всім давно зрозуміло, що формальна, тобто зазначена у документах, і реальна ціна за кожну сотку — речі не тотожні. Судити ж про величину розбіжності важко — бо як порівняєш одну віртуальну цифру з іншою, такою само невидимою і нереальною? Чому нереальною? Та тому, що, як з'ясувалось, є чимало районів, де навіть у половині населених пунктів не проведено грошову оцінку землі. Волочиський, Дунаєвецький, Славутський, Чемеровецький, ще ціла низка інших — хоч би як хотів, не допитаєшся, скільки ж коштує там кожна друга сотка. То як же її орендувати? Скільки за неї платити?

От і складає кожен свою ціну. Придумали навіть таку, як ... п'ять гривень за гектар. Саме стільки правили деякі сільські голови, надаючи комерсантам в оренду землі сільськогосподарського призначення. Зрозуміло, що на цьому фоні плата у півтора десятка гривень може виглядати вже доволі пристойною. В середньому ж ця цифра по області становила торік 86 гривень за гектар. І стосувалася вона земель як сільськогосподарського, так і несільськогосподарського призначення. Як жирних чорноземів, так і бідних суглинків. Як престижних місць, так і глухих районів. Але навіть при таких ставках платити за землю поспішали далеко не всі. Тільки у Шепетівці заборгованість земельних орендних платежів становила більш як 800 тисяч гривень, майже півмільйона — у Чемеровецькому районі, та й в інших набирались чималі суми.

«Нічим платити», — розводять руками одні. «Нікому платити, збанкрутіли, господарства ліквідовані», — кажуть інші. «Не дає земля багатства», — по-сирітськи зітхають треті. Але ж, не маючи звички рахувати гроші у чужих кишенях, поглянемо на офіційні дані статистики. Хмельниччина з гордістю звітувала, що торішній приріст валової продукції сільського господарства становив десять відсотків (другий показник у державі). У більшості сільськогосподарських галузей область працювала із прибутками, котрі обчислюють сотнями мільйонів гривень. І все це вирощено, вироблено, вигодовано все на тій же землі. То хто ж назве її бідною, безталанною і нічого не вартою?

Інакше як парадоксами нашого часу не назвеш те, що для когось земля виявилась нареченою із багатим приданим, а для когось — бідною сиріткою. А де правда? Хто те знає? Поки що кожен сам її шукає. І сам свою ціну за неї платить. Кому як пощастить.

Ірина КОЗАК.

Хмельницька область.

ГОЛОС УКРАЇНИ № 47 (4297)
СЕРЕДА, 12 БЕРЕЗНЯ 2008

До 120–літнього ювілею видатного педагога Антона МАКАРЕНКА ***(на знімку)*** в Києві відбулась наукова конференція «Макаренко і сучасні проблеми молоді»

Сьогодні в столичному Будинку вчителя відбудуться громадські слухання з питань культури.

ОСВІТА

Два дипломи — реальність

ПОЧАТОК НА 8-Й СТОР.

З огляду на те, що ФРН сьогодні є найбільшим серед країн Заходу інвестором і торговим партнером України, потреба у фахівцях з міжнародної економіки велика. «Ми не зможемо зберегти такі високі темпи співробітництва без висококваліфікованих кадрів, — сказав посол Райнгард Шеферс. — В Україні люблять говорити про членство в ЄС, але роблять для цього не так багато. Відкриття спільного факультету — один з реальних інтеграційних кроків». Пан посол гордиться, що його син також здобув економічну освіту. Він пообіцяв усіляко сприяти налагодженню стосунків українських вузів з вузами Німеччини.

«Їхній серед нас і наш серед них», — так жартома називають керівника спільного факультету Вільфріда Трілленберга, котрий багато зробив для того, щоб ідея про два дипломи стала реальністю. Він запевнив, що українсько-німецький факультет не дублюватиме програм інших факультетів. У його структурі передбачається створити три нові кафедри: міжнародних фінансів, міжнародного економічного партнерства та кафедри іноземних мов для економістів.

Вітальні телеграми у зв'язку із створенням спільного українсько-німецького факультету надійшли від заступника голови парламентського Комітету з питань європейської інтеграції Сергія Шевчука, багатьох університетів Німеччини. Привітав з цією подією викладачів та студентів і голова облдержадміністрації Юрій Чижмар. Він також мав переговори з Райнгардом Шеферсом про подальшу співпрацю Тернопільщини з німецькою стороною. До слова, в області успішно працюють кілька спільних підприємств.

Нові плани інтеграції Тернопільського національного економічного університету в європейський простір виношує і Сергій Ілліч Юрій. Він розповів про свій задум створити спільний консорціум з одним з університетів Рима. Річ у тім, що в Італії нині живе немало українців, які хочуть дати вищу освіту своїм дітям, але там вона їм не по кишені. Спільний з італійською стороною факультет буде створено або в Римі, або в Тернополі. За словами ректора, останнім часом німецька молодь виявляє цікавість до навчання у Тернополі. Просто у молодих німців назва міста асоціювалася з Чорнобилем, а після роз'яснень перестороги зникли. Очікується, що вже з наступного року в Тернополі навчатимуться студенти з Німеччини. До речі, Сергій Ілліч повідомив, що всі студенти вузу, починаючи з січня, отримують стипендію у 300 гривень (відмінники — більшу), як і передбачено законодавством. І це також штрих до авторитету вузу і в країні, й за кордоном.

Любов ЛЕВИЦЬКА.

Тернопільська область.

«Прошу зарахувати студентом університету імені Огієнка»

Такого вищого закладу в Україні нема. Але молоді люди, котрі пишуть заяви, знають, що пишуть. Бо він має бути! Дивно, чому досі визначний діяч українського відродження, державотворець, мислитель, культурний та релігійний діяч Іван Огієнко ще не увіковічнений належно в омріяній ним державі? Досі його ім'я державою не присвоєне університету, який так називає сам народ.

Цей університет у Кам'янці-Подільському з 22 січня нинішнього року за Указом Президента України має статус Національного.

Власне, Кам'янець-Подільський український державний університет, народжений 1918 року, був справжнім дітищем Огієнка, першого його ректора й тодішнього міністра освіти. Огієнка в невеликому подільському місті добре знали і шанували. Тож мав доволі помічників. Він вічно матиме їх: патріотична молодь, як трава з-під снігу, всякчас буяє рясно і обнадійливо. І передусім вона вже понад десяток років порушує це питання — про надання університетові імені Огієнка.

Сумна хроніка марних зусиль українства, котре дбає про повернення імені Огієнка. Ще у 1992 році дві всеукраїнські науково-практичні конференції у Львові та Кам'янці-Подільському, присвячені 110-й річниці від дня народження Івана Огієнка, ухвалили таке рішення. Оскільки результату громадськість не дочекалася, наступного року до Кабміну пішов лист із кількома сотнями підписів. Найбільше серед них було студентських. У 1993-му вчена рада

прийняла рішення про таке клопотання, і протокол засідання відправили нагору.

1994 року створили Всеукраїнське товариство імені Івана Огієнка, яке розпочало цілеспрямовану роботу з повернення духовної спадщини видатного співвітчизника та його чесного імені в Україну. До Кабміну надіслали листа з обгрунтуванням вимоги. В 1995 році до уряду звернувся Комітет у справах премії Івана Огієнка. Як свідчить огієнкознавець Микола Тимошик, відповіддю на ці звернення була мовчанка. «Наприкінці 1995 року ще один грунтовний документ-клопотання надсилають відразу на кілька адрес: Прем'єр-міністрові, віце-прем'єру з гуманітарних питань, Верховній Раді, міністру освіти, Конгресу української інтелігенції, голові Хмельницької ОДА», — пише М. Тимошик у книзі «Голгофа Івана Огієнка». Автори, керівники понад десятка відомих громадсько-політичних організацій краю, нарешті отримали відповідь. Аж дві! І комісія з питань культури і духовності Верховної Ради, і Міносвіти були не проти. Перший заступник міністра В. Андрущенко повідомив, що Кабміну подано відповідну згоду. Проте далі так і не пішли.

А може, річ у тім, що декому з очільників не хотілося перейменовувати тодішній педінститут? Носив він ім'я Володимира Затонського. Цей слуга більшовицького режиму, будучи міністром освіти першого радянського уряду, наказав розгромити університет, створений Огієнком: масово звільняли кращі кадри, ліквідували богословський факультет, провели суцільну більшовизацію, вигнали «безработных девиц и поповичей». Що ми за народ такий, коли катів своїх увіковічнюємо, а об героїв даємо витирати ноги? Бо, хоч із назви інституту в Кам'янці вже прибрано ім'я Затонського, хоч став він уже педуніверситетом, державним, а тепер і національним, вимогу громадськості вповні досі не виконано.

P. S. Коли цей матеріал готувався до друку, голова товариства імені Огієнка, професор Кам'янець-Подільського університету Євгенія Сохацька повідомила добрі новини. Отримала відповідь на свого листа до Катерини Ющенко. «Восени цього року університет святкуватиме своє 90-річчя. Було б чудово, якби він таки отримав ім'я Івана Огієнка», — писала пані Євгенія до дружини Президента. Сприяння не забарилося: секретаріат Президента України доручив міністру освіти та науки Івану Вакарчуку (01.02.08 р №2-274) розглянути звернення Сохацької «по суті».

Віра ШПИЛЬОВА.

Хмельницька область.

На знімку: Огієнко зустрічає кожного, хто входить в Кам'янець-Подільський університет.

Фото автора.

«Веселі Боковеньки» та інші дива

«Шумок», «Богданівська балка», «Бондурівські ставки», «Боковенківська балка», «Веселі Боковеньки», «Гранітний степ», «Чорноліський», «Болото «Чорний ліс», «Хутір Надія», «Велика вись», «Войнівський», «Миколаївський», «Редчіне», «Лікаревський», «Велика Стінка», «Бузове», «Онуфріївський парк», «Монастирище», «Власівська балка», «Шурхи», «Когутівка», «Цюпина балка», «Полозова балка».

Усе це — назви заказників, дендропарків, гідрологічних заказників, пам'яток природи та садово-паркового мистецтва загальнодержавного значення, що розташовані на Кіровоградщині.

Про них розповідає повнокольоровий довідник «Екологія та природні багатства України (степова Кіровоградщина)». Його уклали відмінник освіти України, вчитель-методист Ніна Бабанська та одинадцятикласники навчально-виробничого комплексу «Кіровоградський колегіум» Віталій і Роман Григор'єви. А почалося все з обласного відкритого конкурсу «Жити в злагоді з довкіллям» ім. І. Т. Бабанського, в рамках якого учні розробили проект захисту червонокнижної флори і фауни регіону.

А це — велике багатство. Наприклад, у ботанічній колекції Дендрологічного парку «Веселі Боковеньки» — 900 видів дерев та кущів. В т. ч. єдине на Кіровоградщині дерево гінкго, столітній дуб великоплідний, тюльпанове дерево, липа маньчжурська, софора японська, зіновать австралійська, оцтове дерево, кедр європейський... А в більшості заказників ростуть такі червонокнижні рослини, як сон чорніючий, астрагал шерстистоквітковий, ковила Лекссінга та волосиста. У заказнику «Миколаївський» гніздиться рідкісний голуб-синяк, а «Цюпину балку» населяють махаон та бронзівка золотиста.

Це вже друга книга, підготовлена юними вихованцями обласного дитячо-юнацького екологічного центру «Ексампей» при НВК «Кіровоградський колегіум». Ще торік видано повнокольоровий перший том книги «Крилаті скарби Кіровоградщини» — Червоної книги області. Тут 35 розділів, кожен — про окремий вид рідкісних хижих птахів. Видання теж присвячене Ігореві Тихоновичу Бабанському, авторові перших сторінок Червоної книги Кіровоградської області.

Школярі під час п'ятого, дослідницького, семестру побували в ареалах проживання хижих птахів, в заказниках та урочищах. Керували роботою учитель Куколівської школи Олександрійського району Анатолій Шевцов та вчитель навчально-виробничого комбінату «Кіровоградський колегіум» Ніна Бабанська. Видано довідники завдяки керівникам обласного видавництва «КОД» — Віктора і Сергія Лисенків.

Петро МЕЛЬНИК.

Провели суцільну більшовизацію, вигнали «безработных девиц и поповичей»

Сім жіночих історій

ПРЕМ'ЄРА

Доля наших жінок, котрі їдуть на заробітки до Італії, стала поштовхом до написання п'єси «Я згадую...». Прем'єра її відбулася минулих вихідних у столичному театрі імені Івана Франка. Трагікомедію створили драматург Олена Сікорська та режисер Олександр Білозуб.

«Я згадую...» — спільний україно-італійський проект. Музику до п'єси написав відомий італійський композитор Аллесіо Влад.

Це сім жіночих історій, що, за задумом режисера, переплітаються із фільмом Федеріко Фелліні «Амаркорд» (з італійської це діалектне слово означає «я згадую»). Через те вистава сприймається ніби окремими «кадрами», не цілісно. Жінки самотні та перелякані в цьому бурхливому незнайомому світі, їм нема з ким поділитися своїм болем. Говорять одночасно, і кожна хоче, щоб вислухали саме її. Вражає епізод, коли вони йдуть по чорному целофану, поверхня якого колихається —здається, що жінок ось-ось проковтне темна морська безодня.

У виставі багато яскравих виконавців. Це передусім Любов Куб'юк, Лариса Руснак, Світлана Ватаманюк, Ольга Кондратюк, Тетяна Олексенко, Олексій Пєтухов, Олександр Форманчук.

Діана МАРТИНЮК.

На знімку: сцена з вистави.

Фото Олександри ЧЕРНЯХІВСЬКОЇ.

Позичають оригінал, повертають... копію

Керівник, який брав картини у користування, зник з міста

СКАНДАЛ

В Україні поширюється певна схема заробітку великих грошей малими зусиллями. З музеїв беруть у тимчасове користування оригінали полотен художників–класиків, а повертають копії, виготовлені нашвидкуруч. В Умані на Черкащині у такий спосіб підмінили полотна Тетяни Яблонської та Миколи Глущенка. «Позичені» роботи експерти оцінили у п'ять мільйонів гривень. Аналогічний випадок стався на Вінниччині.

— Якось мене запросили терміново приїхати у райцентр Ямпіль, — розповідає директор Вінницького художнього музею Ілля Безбах. — Телефонувала директор тамтешнього музею образотворчого мистецтва Алла Мруг. Я куратор цього музею, раніше він був нашим філіалом. У його колекціях є полотна радянських художників, що перебувають у нас на балансі. Тому час від часу перевіряємо їх стан, умови зберігання.

У директора Ямпільського музею викликали сумнів деякі з робіт. Зокрема, полотна художників Захарова і Чегодара. Вона попросила подивитися на них, як кажуть, з професійної точки зору.

— З п'яти оглянутих робіт три виявилися підробками, м'яко кажучи, не кращого гатунку, — продовжує Ілля Безбах. — Пізніше експертиза підтвердила мої припущення.

— Перед тим до нас звернувся керівник однієї з організацій нашого міста, — каже директор Ямпільського музею образотворчого мистецтва Алла Мруг. — Попросив надати деякі з картин у тимчасове користування.

Директор стверджує, що є така форма передачі музейних експонатів. За її словами, картини позичили на рік. Мовляв, у колективі бувають гості, а інтер'єр такий, що перед людьми соромно. Картини з музею мали прикрашати убогість контори підприємства.

— Ми оформили усі необхідні документи, — продовжує пані Мруг. — І без жодних сумнівів, передали полотна.

Закінчення терміну оренди директор музею не дочекалася. «Мене почали мучити сумніви, — продовжує жінка. — Через десять місяців ми поставили умову про повернення робіт. Ось тоді я й звернула увагу, що на окремих з них фарба свіжа, ніби художник недавно закінчив роботу. Це стосувалося картин Захарова «Весняна повінь» та «Весна на Чернігівщині», а на полотні Чегодара «Українські квіти» кольори яскраві, аж очі вбирали. От я й засумнівалася. А коли Ілля Васильович підтвердив мої сумніви, вдарила на сполох».

За словами співрозмовниці, правоохоронні органи розслідують кримінальну справу за фактом підміни картин. Перший раз вони взяли на експертизу п'ять робіт, потім ще шість. Все це роботи майстрів соцреалізму, тобто радянського часу.

Свою точку зору на проблему висловила заслужений працівник культури України, ямпільчанка, ветеран праці Галина Сіра:

— Понад 30 робіт художників наше місто отримало з Українського художнього фонду у 1983 році. Тоді ми створювали у Ямполі картинну галерею. Я була керівником господарства і разом з секретарем райкому Лідією Зуб та міським головою Василем Титаренком їздила до Києва відбирати картини. Нам дорікали: мовляв, довго барилися, кращі роботи уже роздали в інші регіони. Отже, припускаю, що шулери можуть діяти й в інших областях. Це має стати пересторогою для працівників музеїв інших міст і містечок. Пильнуйте за своїми картинами!

З'ясувати що-небудь у керівника підприємства, який брав картини з музею для інтер'єру контори, не вдалося. Його нема ні на роботі, ні у місті. Кажуть, десь пропав чоловік. В управлінні СБУ, яке порушило кримінальну справу, також утримуються від коментарів. Пояснили: доки не закінчиться розслідування, не можуть надати жодної інформації.

Фахівці кажуть, що соцреалізм має неабиякий попит у багатіїв. За такі полотна непогано платять. Не за копії, звичайно.

Микола ПЕТРЕНКО.

Вінницька область.

КОМЕНТАР

Володимир КОЗЮК, вінницький художник і колекціонер:

— Раджу тим, у кого виникли подібні проблеми, обов'язково розмістити фото крадених робіт у журналі «Антикваріат». Після цього жоден колекціонер не купуватиме таке полотно. Серйозний колекціонер також не візьме роботу живописця, якщо на неї нема паспорта. Щодо вартості картин Захарова і Чегодара, які підмінили у Ямполі в музеї, то вони зараз коштують приблизно від 15 до 30 тисяч доларів. Обидва художники мають свій власний почерк, тому легко впізнати їхні твори. Я б поставив цих художників у другий ряд одразу після Яблонської і Глущенка.

Сюжетний балаганчик,

або Міркування про морально-правові аспекти улюблених серіалів

Епоха телесеріалів привчила нас: коли закінчується один, наступний починається одразу! Їх раптом стало багато — кожен телеканал вважає за обов'язкове мати хоча б один серіал, а «1+1» почав транслювати в один день аж три–чотири.

Історії із сучасного життя в небідних будиночках начебто ті самі що й колись, — кохання, робота, гроші...

Але дедалі більша різниця між учорашньою розвагою й нинішньою. Ці серіали теж закінчуються щасливо, але починаються й тривають по-іншому.

Головний зміст цього «іншого» — некомпетентність сценаристів. Усе часто будується на тому, чого не буває. Приміром, просто так, не маючи чіткого злочинного наміру, неможливо в пологовому будинку позбавити жінку дитини. Матерів, які відмовляються від дітей, довго вмовляють, є термін, упродовж якого дитину не віддають на всиновлення. А саме на такому випадку побудований сюжет фільму «Дочки-матері». Симпатично, цікаво, але неправдоподібно.

В іншому багатомісячному серіалі — «Ангел-охоронець» — сюжет подовжується огріхами в роботі правоохоронних органів. Ці огріхи автор придумує від незнання законів і специфіки роботи правоохоронців. Невже складно почитати юридичний підручник? Майор Каменєв видається не дуже вмілим і знаючим, він із колегами хапає людей без очевидних доказів, ображає всіх підряд. Здається, ці люди ніде не вчилися. Дивний фільм ще й тим, що автори сценарію не розраховують час. Тут інтонація — з довгого роману, події — із швидкого детектива, а кохання — як у пісні: «сегодня с этой, а завтра с третьей». Ліза з дивною для дорослої пристойної жінки швидкістю міняє чоловіків, а за вбитим ридає лише один день. А на другий закохується в іншого. До того ж актори не так грають, як вимовляють завчені фрази. Особливо це шкодить образу мистецтвознавця Олени, котра і так мало нагадує знавця мистецтв.

Професійною невиразністю відрізняється й слідчий Альошин в серіалі «Серцю не накажеш». У перших серіях він досить звичайний, а потім перетворюється на маруду і не може розслідувати навіть нескладні злочини. Сценарій має вигляд заготовки, яку сам автор полінувався перечитати.

Навіть у «Поверненні Мухтара» іноді міліціонери допускають проколи. Ось Мухтар гавкає на доказ. А вони йому: «Ну що ти причепився, Мухтар? Чому гавкаєш? Пішли, пішли!». Але ж самі перед цим говорили, що Мухтар просто так ніколи не гавкає. Міліцейський собака на роботі гавкає лише тоді, коли що-небудь знайшов. І міліціонер не може цьому дивуватися.

Що ж, нехай дивується глядач! А глядачів у серіалів чимало.

Любов КРУГЛЯК.

Херсон.

Мал. Михайла САЧКА.

БУДЕННІ ЕТЮДИ

Про зміїну корону і «представітєльного» мужчину

Збір гостей на ювілей господаря тривав близько двох годин. Одні вже сиділи й нюхали щедрі наїдки, інші — підтягувалися. Налили аж тоді, коли прийшли куми. Тости не виголошували, — на бойківських гостинах, схоже, вони недоречні. «Ну, давай, Миколо», — ото й усе. У перерві після холодцю, салатів, оселедця, смаженої риби, котлет з картоплею, юшки з домашньої курки — перед гарячим кроликом — затягли: «А вуста вже не ті, не солодкі такі, скажи, хто цілував їх без мене...». Потім були повстанські пісні: «Крикнув сотник Соловейко: «Хлопці, я ранений...» Кожний виводив свою партію професійно, гурт гостей зіспівався одразу. Після кролика — перед голубцями — перевели подих й почалося «казання».

— Чулисте? Марійка знайшла зміїну корону й віддала її Олексі. Молоде-дурне, мало би велике щастя, а так.. хворіти почала.

— Що то за корона? — нашорошую вуха.

— Це таке блискуче, дуже гарне кільце, його чомусь загубила змія-цариця...

Видобуваю з пам'яті сякі-такі знання з біології й намагаюся збагнути, що тут — містика, а що — правда. Бо негоже виказати свою некомпетентність. А мене переконують, що корона — то чистісінька правда. Вона дає змії-цариці право керувати усім гадюччям, жабами. А тому, хто її знайде, приносить щастя. Просвіщали мене Кася і Рузя — «класичні» місцеві бабусенції невизначеного віку — від 60 до 80. Всі вони схожі, мов сестри: худесенькі, малесенькі. З гори котятся, під гору летять, не захекуючись. А як несуть на плечах хобту, страшно дивитися. Уявіть: суне стежкою величезна копиця трави, а під нею — шкутильгають жіночі ноги...

Після голубців — перед шашликом — чоловіки пішли курити, а жінки розпочали «політраду».

— Та хай би за шпікера був Литвин, — каже баба Кася. — Такий «представітєльний» мужчина.

— Ти би хтіла такого чоловіка? — під'юджує баба Рузя.

— А чом би не? Має таку файну фризуру (зачіску. — **Авт.**).

Фризура, звісно, аргумент переконливий. Зважте, панове політики. Шашлика я не дочекалася, бо квапилася на автобус. Увесь стіл щиро жалкував за цим. А я понад усе шкодувала, що не встигла розпитати докладніше про оту зміїну корону. А головне — де її шукати?

Оксана ТЕЛЕНЧІ.

Доповнення до повідомлення про проведення чергових **Загальних зборів акціонерів ЗАТ «Закарпаттурист»,** яке було надруковане в газеті «Голос України» №21 від 2 лютого 2008 року, сторінка 7, №37, від 26 лютого 2008 року, сторінка 14.

Включити додатково до порядку денного чергових загальних зборів акціонерів питання:

1. Про обрання та відкликання членів Спостережної ради.
2. Про обрання та відкликання членів Ревізійної комісії.
3. Внесення змін до Положень про Спостережну Раду, про Правління, про Ревізійну комісію.

Довідки за телефонами:
(0312) 64-20-77, 64-05-47, 64-05-39.

Правління ЗАТ «Закарпаттурист».

Господарський суд Львівської області (79014, вул. Личаківська, 128, м. Львів) ухвалою від 12.11.2007 порушив провадження у справі № 8/297 про банкрутство ПП «Галтехнобудекс», юридична (поштова) адреса: 79039, вул. Комарова, 20/34, м. Львів, ЄДРПОУ 32327170.

Розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Надлонка Андрія Івановича, ліцензія серії АБ № 216838 від 24.03.2005, який проживає: 79000, вул. Зубрівська, 25а/33, м. Львів.

Претензії кредиторів та заяви осіб, які виявлять бажання взяти участь у санації, приймаються протягом тридцяти днів з дня опублікування оголошення.

Постановою Господарського суду Вінницької області (21100, м. Вінниця, вул. Хмельницьке шосе, 7) від 22.02.08 р. по справі № 10/12-08 визнано банкрутом дочірнє підприємство ЗАТ «Лада-Сервіс» (м. Вінниця, вул. Мечнікова, 4, код ЄДРПОУ 30054851) та відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Калініна Павла Олексійовича (м. Вінниця, вул. Хмельницьке шосе, 2, к. 411, тел./ф 8-0432-52-03-41).

Господарський суд Волинської області (м. Луцьк, пр. Волі, 54-а):

- постановою від 14.02.2008 р. по справі №1/115-Б визнав банкрутом МПП «Агросервіс» (м. Володимир-Волинський, вул. Ковельська, 42, код 13351853) та відкрив ліквідаційну процедуру;
- постановою від 27.02.2008 р. по справі №4/107 Б визнав банкрутом ВАТ «Старовижівська ПМК-197) (смт. Стара Вижівка, вул. Заводська, 58, код ЄДРПОУ 01036715) та відкрив ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Темчишина В. П., ліцензія АВ №158360 від 27.11.06 р.

Господарським судом Львівської області (м. Львів, вул. Личаківська, 128) постановою від 04.03.2008 року по справі №8/39 Приватне підприємство «Орлон-Сервіс» (79008, м. Львів, вул. Братів Рогатинців, 30/1, код ЄДРПОУ 30478141) визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено Онушканича Ярослава Васильовича (ліцензія АБ №271689 від 06.02.2006 р., адреса: 79031, м. Львів, вул. Стрийська, 71-б, кв. 3).

Претензії кредиторів приймаються протягом тридцяти днів з дня виходу оголошення.

Печатки, штампи, установчі документи, статут, свідоцтво про реєстрацію, свідоцтво платника ПДВ ПП «Орлон-Сервіс», вважати недійсними.

Постановою Господарського суду Луганської області від 25.02.2008 р. в провадженні по справі про банкрутство № 12/226 визнано банкрутом боржника Бараниківське державне комунальне підприємство «Теплокомуненерго», і. к. 24203127, юридична адреса: 92922, Луганська область, Кремінський район, с. Бараниківка, кв. Гагаріна, та відкрита ліквідаційна процедура.

Ліквідатором банкрута призначено арбітражного керуючого Льовіна Андрія Петровича, 93010, Луганська область, м. Рубіжне, вул. Менделєєва, 59/35, ліцензія АВ № 158472 від 07.12.2006 р., тел. № 8 (096) 9239569.

Кредитори мають право заявляти свої претензії до боржника, що ліквідується в місячний строк з дня публікації цього оголошення.

Господарським судом Львівської області (79014, вул. Личаківська, 128, м. Львів) постановою від 10.01.2008 р. у справі №6/54-8/99 визнано банкрутом ТзОВ «Захід 2000», юридична (поштова) адреса: 79000, вул. В. Великого, 5/23, м. Львів, ЄДРПОУ 30538341, рахунки №260010086 в ЗАТ АКБ «Львів», МФО 325268, №26007000002172 у ВАТ «Електрон Банк», МФО 325213.

Відкрито ліквідаційну процедуру. Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Віннікова Віталія Васильовича, ліцензія серії АВ №347185 від 05.09.2007 р., який проживає: 81100, Львівська область, м. Пустомити, вул. Спортивна, 2/9.

Печатки, штампи, свідоцтво про державну реєстрацію, статутні документи підприємства вважати недійсними.

Інформація про продаж майна на аукціоні:
Організатори аукціону: Українська Універсальна товарна біржа та Брокерська контора ФГ «Озиме покоління».
Продається майно ВАТ АК «Свема»:
ЛОТ № 1: Обладнання.

Всього 130 найменувань обладнання:

Мотороллер грузовой	81016	
Прицеп трак. ПСЕ-Ф12,5	87873	1992
Плоско-шлиф. станок	11215	1962
Подъем н и к-тел ежка	28807	1971
Станок токар универ.	33923	1973
Щит ЩСУ	55278	1979
Щит ЩСУ	55279	1979
Пункт ПР	55290	1979
Пункт ПР	55291	1979
Пункт ПР	55292	1979
Пункт ПР	55293	1979
Пункт ПР	55294	1979
Пункт ПР	55295	1979
Пункт ПР	55296	1979
Пункт ПР	55297	1979
Пункт ПР	55298	1979
Пункт ПР	55299	1979
Пункт ПР	55300	1979
Инж. форм. маш. мод Сг-150/7	55304	1979
Инж. форм. маш. мод. Сг-150/7	55305	1979
Инж. форм. маш. мод С7-150/7	55306	1979
Инж. форм. маш. мод. Сг-150/7	55308	1979
Инж. форм. маш. мод. Сг-150/7	55309	1979
Авт. монт. линия для пр-ва кассет	63721	1982
Распредпункт ПР-9252-337	69251	1984
Распредпункт ПР-9252-337	69252	1984
Распредпункт ПР-9252-337	69253	1984
Распредпункт ПР-9252-337	69254	1984
Распредпункт ПР-9252-337	69255	1984
Распредпункт ПР-9252-337	69257	1984
Распредпункт ПР-9252-337	69258	1984
Распредпункт ПР-9252-337	69259	1984
Распредпункт ПР-9252-337	69260	1984
Распредпункт ПР-9252-337	69261	1984
Распредпункт ПР-9252-337	69262	1984
Распредпункт ПР-9252-337	69263	1984
Распредпункт ПР-9252-337	69264	1984
Термопласт .260/100 «КУАСИ»	69319	1984
Терпопласт .260/100 «КУАСИ»	69320	1984
Термопласт .260/100 «КУАСИ»	69322	1984
Термопласт .260/100	69323	1984
Термопласт .260/100	69324	1984
Терпопласт .260/100	69325	1984
Термопласт .630/160	69331	1984
Термопласт .630/160	69332	1984
Термопластавтомат	69333	1984
Заточной станок	69958	1985
Термопластавтомат ПНР	71176	1985
Термопластавтомат ЧССР	71190	1985
Термопластавтомат ЧССР	71191	1985
Термопластавтомат ЧССР	71193	1985
Термопластавтомат ЧССР	71194	1985
Термопластавтомат ПНР	71196	1985
Термопластавтомат 5697	71198	1985
Термопластавтомат ПНР	71201	1985
Термопластавтомат ЧССР	71211	1985
Термопластавтомат ЧССР	71212	1985
Термопластавтомат ЧССР	71214	1985
Термопластавтомат ЧССР	71215	1985
Термопластавтомат ЧССР	71216	1985
Термопластавтомат ЧССР	71217	1985
Генератор УЗГ 2-4М	71941	1985
Генератор УЗГ 2-4М	71942	1985
Прессформ-осн. для пр-ва МК-60	79360	1988
Прессформ-осн. для пр-ва МК-60	79361	1988
Прессформ-осн. для пр-ва МК-60	79364	1988
Прессформ-осн. для пр-ва МК-60	79365	1988
Сварочный аппарат ВД.=401	79405	1989
Насос КМ-80/50 с двигателем	83978	1990
Станок точильно-шлиф.	83979	1990
Прессформа «Втулка-МК»	85999	1991
Ст. ток-винторез. ос. выс. точн.	86149	1991
Литьевая форма КОРПУС	86795	1991
Литьевая форма КРЫШКА	86796	1991
Литьевая форма КАТУШКА	86802	1991
Литьевая форма КАТУШКА	86803	1991
Литьевая форма КАТУШКА	86804	1991
Литьевая форма КАТУШКА	86805	1991
Шприцф.4-х мести на кат. рол.	87136	1991
Шприцформа на кольцо 36.20	87667	1992
Станок точ.-шлиф.	87992	1992
Шприцф.4-х мести на кат. рол.	88815	1993
Станок ток.-винт. НТ-1 М	88830	1993
Маслоочист. Уст. ПСМ-2-4	89392	1993
Ст. наст.-сверлильный НС-12	89511	1993
Шптцф. кольцо ном 1	2146	1996
Холодильная камера	5254	1959
Термопластавтомат	71204	1985
Термопластавтомат	71206	1985
Термопластавтомат	71207	1985
Термопластавтомат	71218	1985
Л/ф на линейку игрушку	90870	1998
Этикир. маш	28799	1971
Щит ШСХ	28856	1971
Щит ШСХ	28857	1971
Щит ШСХ	28858	1971
Щит ШСХ	28859	1971
Транс. ОСУ-105	28870	1971
Транс. ОСУ-105-0,5	28871	1971
Выпрямитель ВАЙР 600-6	28872	1971
Распредпункты	28898	1971
Распредпункты ПР-9000	28899	1971
Распредпункты ПР-9001	28900	1971
Распредпункты ПР-9002	28901	1971
Распредпункты ПР-9003	28902	1971
Распредпункты ПР-9004	28903	1971
Распредпункты ПР-9005	28904	1971
Распредпункты ПР-9006	28905	1971
Распредпункты ПР-9007	28906	1971
Распредпункты ПР-90087	28907	1971
Гальв. автом. уст.	53463	1979
Т/подстанция	55289	1979
Пункт ПР	55301	1979
Пункт ПР	55302	1979
Пункт ПР	55303	1979
Маш. для произ. кр.	55313	1979
Маш. для произ. кр.	55314	1979
Механ. пресс	55316	1979
Автом. прогр. маш.	55320	1979
Автом. прогр. маш.	55321	1979
Автом. этикир. маш.	55322	1979
Автом. прогр. маш.	55323	1979
Автом. прогр. маш.	55324	1979
Авт. устр. для пр. бар.	55325	1979
Авт. устр. для пр. бар.	55326	1979
Стан. для колиб. кас.	56660	1980
Пресс однокрив.	72515	1986
Пресс. кривош. дв. д.	81484	1989
Пресс. кривош. дв. д.	81485	1989
Маслоочис. устр.	89393	1993
Станок сверлильный	27599	1971

Місцезнаходження майна: вул. Гагаріна, буд. 1, м. Шостка, Сумської області.

Початкова ціна продажу: 146976,80 (сто сорок шість дев'ятсот сімдесят шість гривень 80 копійок) в т. ч. ПДВ.

Сума застави: 15000,00 грн. (п'ятнадцять тисяч гривень 00 копійок) без ПДВ.

Опис та стан майна: Фізичний знос - 60% — 99%. Стан майна - морально та фізично застаріле, вузли потребують заміни та ревізії.

Загальні умови продажу:

— використання за призначенням;
— проведення розрахунків за придбане майно та за незалежну експертну оцінку (32520 грн. 00 коп. (тридцять дві тисячі п'ятсот двадцять грн. 00 коп.) з ПДВ) здійснюється Покупцем (переможцем аукціону) протягом 3 (трьох) банківських днів з дня проведення аукціону;
— засоби платежу для фізичних та юридичних осіб - грошові кошти;
— У випадку відмови від підписання Покупцем протоколу аукціону або договору купівлі продажу придбаного майна, гарантійний внесок Покупцю (переможцю аукціону) не повертається;
— повернення суми застави іншим учасникам протягом трьох діб після проведення аукціону, за виключенням суми банківських послуг.

Аукціон буде проведений 11 квітня 2008 року об 11.30 год за адресою: Сумська область, м. Шостка, вул. Прорізна, 12. Брокерська контора УУТБ ФГ «Озиме покоління».

Кінцевий термін прийняття заяв для участі в аукціоні - за 3 (три) дні до дати проведення аукціону.

Реєстраційний внесок за лот (102 грн. 00 коп. разом з ПДВ) вноситься на Р\р 26009020647001 в СРУ ВАТ КБ «Надра» м. Суми, МФО 337535, Код 32054336, одержувач Брокерська контора ФГ «Озиме покоління», та сума застави (без ПДВ) вноситься окремо на Р\р 26008020647002 в СРУ ВАТ КБ «Надра» м. Суми, МФО 337535, Код 32054336, одержувач Брокерська контора ФГ «Озиме покоління».

За детальною інформацією звертайтесь до Брокерської контори ФГ «Озиме покоління» м. Шостка, вул. Прорізна, 12, або за тел. 8 (05449) 7-01-75 та 8 (097) 926-35-77, з 9-00 год. по 17-00 год.

З приводу огляду та ознайомлення з майном звертатись за тел. 8 (097) 926-35-77, в термін з моменту публікації оголошення про продаж до дня проведення аукціону.

Господарський суд Донецької області (83048, м. Донецьк, вул. Артема, 157) від 03.12.2007 року по справі № 27/266Б визнав відсутнього боржника приватне Мале колективне підприємство «Людмила», юридична адреса: Донецька обл., м. Єнакієве, вул. Піонерська, 11, ЄДРПОУ 20320735, банкрутом та відкрив ліквідаційну процедуру. Ліквідатором призначена арбітражний керуючий Лісніченко Світлана Василівна (ліцензія АБ № 271617 від 27.12.2005 р.), 86420, Донецька обл., м. Єнакієве, вул. Комуністична, б. 21, кв. 19, тел. 806366156.

Постановою Господарського суду АР Крим (вул. Рози Люксембург/Річкова, буд. 29/11, м. Сімферополь, 95006) справа № 2-3/8379-2006 від 14 лютого 2008 року Акціонерне товариство «Еникра» (м. Сімферополь, вул. Крилова, буд. 125, 95017, м. Сімферополь, вул. Київська, буд. 41, оф. 717, ЄДРПОУ 19003550) визнаний банкрутом і у відношенні нього відкрита процедура ліквідації.

Ліквідатором призначений Арбітражний керуючий Майстренко Павло Володимирович (ліцензія АБ 216996 від 27.04.2005 р.), що проживає за адресою: 95053, м. Сімферополь, вул. Лебедєва, буд. 15.

Товариство з обмеженою відповідальністю «ТЕХНО-СПЕКТР» повідомляє про втрату оригіналів документів: Статут Товариства, Довідка з податкової інспекції Оболонського району про взяття на облік платника податків (форма 4-ОПП), довідка про включення до ЄДРПОУ.

Постановою Господарського суду Рівненської області по справі №4/45 від 16 січня 2008 року визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру щодо Приватного малого підприємства «ВАГ», ЄДРПОУ 22587632 (вул. Радгоспна, 23, с. Вересневе, Рівненський район, Рівненська область);

Постановою Господарського суду Рівненської області по справі №9/5 від 25 лютого 2008 року визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру щодо Дочірнє підприємство «Острогкомуненергія» комунального теплопостачаючого підприємства «Комуненергія», ІК 30571200 (вул. Л. Українки, 1, м. Острог, Острозький район, Рівненська область, 35800);

Постановою Господарського суду Рівненської області по справі №9/6 від 20 лютого 2008 року визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру щодо Приватного сільськогосподарського підприємства «Діброва», ІК 32089116 (с. Бухарів, Острозький район, Рівненська область, 35811);

Постановою Господарського суду Рівненської області по справі №4/12 від 13 лютого 2008 року визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру щодо Приватного сільськогосподарського підприємства «Кустин», ІК 30712070 (с. Кустин, Рівненський район, Рівненська область, 35322);

Постановою Господарського суду Рівненської області по справі №9/3 від 11 лютого 2008 року визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру щодо Корецьке міське комунальне підприємство «Ринок», ІК 30160249 (вул. Київська, 69, м. Корець, Корецький район, Рівненська область, 34700);

Постановою Господарського суду Рівненської області по справі №9/57 від 16 січня 2008 року визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру щодо Дочірнє підприємство «Харчовик» Рокитнівського хлібозаводу, ІК 22565990 (вул. І. Франка, 9, м. Рокитне, Рокитнівський район, Рівненська область, 34200);

Постановою Господарського суду Рівненської області по справі №4/10 від 20 лютого 2008 року визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру щодо Приватне підприємство агрофірма «Шлях Ілліча», ІК 32404328 (с. Сергіївка, Гощанський район, Рівненська область, 34700).

Ліквідатором вищевказаних підприємств-банкрутів призначено Дуплику Павла Георгійовича (ліцензія АБ №216942 від 28.04.2005 р., поштова адреса: 33023, Рівненська обл., м. Рівне, 23, абонентська скринька №27, тел.: 8-067-314-42-14).

Постановою Господарського суду Дніпропетровської області (49600, вул. Куйбишева, 1-а, м. Дніпропетровськ) по справі №Б24/452-07 порушено провадження про визнання банкрутом та введено процедуру розпорядження майном ТОВ ВКФ «Ріта», код ЄДРПОУ 30996814, адреса: Дніпропетровська область, м. Марганець, вул. Лермонтова, р/р 26004157750001 в КБ «Приватбанк», МФО 305891.

Розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Козаченко В. М. (49044, м. Дніпропетровськ, а/с 2725).

Вимоги кредиторів приймаються протягом місяця з дня опублікування оголошення.

Господарський суд Запорізької обл. (69001, м. Запоріжжя, вул. Шаумяна, 4) Постановою від 25.02.2008 р. по справі № 19/166/08 визнав банкрутом Товариство з обмеженою відповідальністю «Агрофірма Правда» (71401, Запорізька обл., Великобілозерський район, с. Велика Білозерка, вул. Гвардійська, 12, ЄДРПОУ 30155307, р/р 26005207769001 в ЗРУ КБ Приватбанк, МФО 313399) та відкрив ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Кравченко Радіона Миколайовича (71504, Запорізька обл., м. Енергодар, а/с 442, вул. Скіфська, 18, кв. 17; ліцензія АА № 307353 від 22.03.2007 р.), тел. (066) 143-97-78.

Ухвалою господарського суду Черкаської області (м. Черкаси, бульвар Шевченка, 307) від 24.12.2007 року по справі № 14/175 порушено справу про банкрутство приватного підприємця Снітка Сергія Петровича, Черкаська область, м. Ватутіне, вул. Ювілейна, 31, кв. 65, ідентифікаційний номер 2549104134. Розпорядником майна призначено ліцензованого арбітражного керуючого Левченка Василя Миколайовича (м. Черкаси, пров. Транспортний, 19, ліцензія Міністерства економіки України від 24.03.2005 серії АБ № 216860).

Заяви кредиторів приймаються протягом 30 днів з дня публікації оголошення.

Господарським судом Львівської області (79014, вул. Личаківська, 128, м. Львів) постановою від 29.01.2008 у справі № 8/241 визнано банкрутом ТзОВ «Львівська виробнича промислова компанія», юридична (поштова) адреса: 79000, вул. Зелена, 149а, м. Львів, ЄДРПОУ 32409436, рахунок № 26007615185671 в ЛФ АКБ «Укрсоцбанк», МФО 325019.

Відкрито ліквідаційну процедуру. Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Сибаля Андрія Михайловича, ліцензія серії АБ № 271779 від 14.04.2006, який проживає за адресою: 79000, вул. Дорошенка, 61/5, м. Львів.

Печатки, штампи, свідоцтво про державну реєстрацію, статутні документи підприємства вважати недійсними,

Господарським судом Львівської області (79014, вул. Личаківська, 128, м. Львів) постановою від 10.01.2008 у справі № 29/115 визнано банкрутом ПП ВКФ «Нова Грань», юридична (поштова) адреса: 79010, вул. Верхрадського, 7/2, м. Львів, ЄДРПОУ 31442760, рахунок № 2600102470280 у АКБ «Правекс-Банк», МФО 321983.

Відкрито ліквідаційну процедуру. Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Липського Сергія Івановича, ліцензія серії АВ № 307486 від 17.05.2007, який проживає: 79000, вул. Київська, 38/2, м. Львів.

Печатки, штампи, свідоцтво про державну реєстрацію, статутні документи підприємства вважати недійсними.

Господарським судом Львівської області (79014, вул. Личаківська, 128, м. Львів) постановою від 11.12.07 у справі №8/117 визнано банкрутом ПП «Дідж», юридична (поштова) адреса: 79000, вул. Наукова, 10/64, м. Львів, ЄДРПОУ 33711153, рахунок № 2600931788 в АБ «Діамантбанк» у м. Києві, МФО 320854.

Відкрито ліквідаційну процедуру. Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Борсука Віталія Богдановича, ліцензія серії АВ № 307477 від 17.05.2007, який проживає: 79000, вул. Кульпарківська, 143/49, м. Львів.

Печатки, штампи, свідоцтво про державну реєстрацію, статутні документи підприємства вважати недійсними.

Господарським судом Сумської області (40030, м. Суми, пр-т Шевченка, 18/1) ухвалою від 18.02.2008 р. по справі №8/24-08 порушено провадження у справі про банкрутство ТОВ «Зеленківське» (42125, Сумська обл., Недригайлівський р-н, с. Зеленківка, р/р 26006370722001 в Недригайлівському відділенні СФ КБ «Приватбанк», МФО 337546, код 30864466).

Розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Чупруна Євгена Вікторовича (ліцензія серія АВ №347189 від 05 вересня 2007 р., адреса: м. Суми, вул. Петропавлівська, 74, кімн. 49А).

Заяви кредиторів та інвесторів приймаються протягом тридцяти днів з дня опублікування даного оголошення.

Господарським судом Львівської області (79014, вул. Личаківська, 128, м. Львів) постановою від 24.12.2007 р. у справі №29/178 визнано банкрутом ПП «Галант-стиль», юридична (поштова) адреса: 79000, вул. П. Окуневського, 1/216, м. Львів, ЄДРПОУ 32483504, рахунки №2600023468 в ЗАТ АКБ «Львів», м. Львів, МФО 325268 та №2600500601887, №2606700001887 у ф-ї ВАТ «УКРЕКСІМБАНК», м. Львів, МФО 325718.

Відкрито ліквідаційну процедуру. Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Марка Андрія Тарасовича, ліцензія серії АВ №158397 від 15.11.2006 р., який проживає: 81100, Львівська область, м. Пустомити, вул. Грушевського, 37/1.

Печатки, штампи, свідоцтво про державну реєстрацію, статутні документи підприємства вважати недійсними.

Господарським судом Львівської області (79014, вул. Личаківська, 128, м. Львів) постановою від 28.01.2008 у справі № 29/207 визнано банкрутом ДП «Джерельце» ВАТ «Елегал», юридична адреса: 80074, вул. Сагайдачного, 1, м. Великі Мости, Сокальський район, Львівська область, ЄДРПОУ 23948210, рахунку у банківських установ відсутні.

Відкрито ліквідаційну процедуру. Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Генташ Оксану Анатоліївну, ліцензія серії АБ № 271596 від 19.12.2005, яка проживає за адресою: 80000, вул. Шептицького, 39/1, м. Сокаль, Сокальський район, Львівська область.

Претензії кредиторів приймаються протягом тридцяти днів з дня опублікування оголошення.

Печатки, штампи, свідоцтво про державну реєстрацію, статутні документи підприємства вважати недійсними.

"АКІБ "УкрСиббанк" оголошує про відкриття конкурсу з вибору компанії-провайдера послуг таксі. За тендерною документацією звертатися за телефоном 537-49-06 та електронною поштою elena.ivanchenko@ukrsibbank.com. Контактна особа — Іванченко Олена. Конкурс проводиться до 14 березня 2008 року включно.

Постановою господарського суду Київської області (01032, м. Київ, вул. Комінтерну, 16) по справі № Б14/012-08 від 08.01.2008 р., Приватного підприємця Квіцинську Наталію Володимирівну (Київська область, м. Бровари, вул. Київська, 220, код 2268906009, р/р 2600794 у Броварському відділенні ВАТ «Райффайзен Банк «Аваль», МФО 322904 визнано банкрутом та відкрита ліквідаційна процедура.

Постановою від 08.01.2008 р., ліквідатором банкрута призначено арбітражного керуючого Гусара І. О. (Ліцензія серії АВ № 307316 від 06.03.2007 р.), поштова адреса: 01030, Київ, а/с 29.

Господарський суд Київської області (01032, м. Київ-32, вул. Комінтерну, 16) порушив справу № Б14/091-08 про банкрутство Узинського виробничого управління житлово-комунального господарства (09161, м. Узин, вул. Леніна, 20 А, код ЄДРПОУ 03346756, р/р № 26040823, № 26040827 в Білоцерківській філії ВАТ «Райффайзен Банк «Аваль» у м. Біла Церква, МФО 321121; № 26024301419 в ГУ Ощадбанку по м. Києву і обл., м. Київ, МФО 322669).

Розпорядником майна призначено - Гусара І. О. (ліцензія Серії АВ № 307316 від 06.03.2007 р.), 01030, м. Київ, а/с № 29.

1. Замовник торгів: **" ВАТ ЕК " Севастопольенерго" код ЄДРПОУ 05471080**

1.1.Поштова адреса: **99040 м. Севастополь, вул. Хрустальова,44**

1.2. Контактні:
Телефон/ факс
(0692) 40 06 61

2. Інформація про товари (товари, послуги), що закуповуються:

Закупівля ліквідних цінних паперів.

3.Місце та спосіб отримання тендерної документації:

4.Додаткова інформація:
Кінцевий термін подання тендерних пропозицій - 20 діб. з моменту публікації.

Господарським судом Львівської області (79014, вул. Личаківська, 128, м. Львів) ухвалою від 18.01.2008 р. порушив провадження по справі №29/17 про банкрутство ТзОВ «Львівгалекспорт», юридична (поштова) адреса: 79037, вул. Б. Хмельницького, 255/1, м. Львів, ЄДРПОУ 32483153, рахунки №260083010366 в ЗАТ «Прайм-банк» м. Київ, МФО 300669, № 2 6 0 0 7 0 0 6 0 2 0 6 4 , №2606900002064 у філії ВАТ «Укрексімбанк» м. Львів, МФО 325718, №2600901392892 у ТОВ «Діалог банк» м. Дніпропетровськ, МФО 307112, №26006001001430 у ВАТ «БТА БАНК» м. Київ, МФО 321723, №26008615252691 у Львівській обласній ф-ї АКБ «УСБ» м. Львів, МФО 325019.

Розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Яцика Володимира Олександровича, ліцензія серії АА №520106 від 28.05.2003 р., який проживає: 80400, вул. Перемоги, 40/29, м. Кам'янка-Бузька, Львівська область.

Претензії кредиторів та заяви осіб, які виявлять бажання взяти участь у санації, приймаються протягом тридцяти днів з дня опублікування оголошення.

Господарський суд Львівської області (79014, вул. Личаківська, 128, м. Львів) ухвалою від 28.11.2007 порушив провадження по справі №8/312 про банкрутство ВАТ «Спецбудмонтаж», юридична (поштова) адреса: 79000, вул. Конюшина, 7, м. Львів, код ЄДРПОУ 00233537, рахунки №2600600013710, № 26005600037103, № 26063600037101 у Львівській обл. ф-ї АКБ «Укрсоцбанк» м Львів, МФО 325019; № 26006301410646, № 26006301410646, № 26042309410646, № 26043308410646 у відділенні Промінвестбанку, м. Львів, МФО 325633.

Розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Надлонка Андрія Івановича, ліцензія серії АБ № 216838 від 24.03.2005, який проживає: 79000, вул. Зубрівська, 25а/33, м. Львів.

Претензії кредиторів та заяви осіб, які виявлять бажання взяти участь у санації, приймаються протягом тридцяти днів з дня опублікування оголошення.

Ухвалою Господарського суду Запорізької області (69001, м. Запоріжжя, вул. Шаумяна, 4) від 20.02.2008 р. по справі №5/2/113(01) Звіт та ліквідаційний баланс банкрута, затвердити.

Відкрите акціонерне товариства «Траса» 72319, Запорізька область, м. Мелітополь, вул. Ломоносова, 331, код ЄДРПОУ - 03114193 - ліквідувати.

Ліквідатор банкрута арбітражний керуючий Іщенко Дмитро Васильович, 72309, Запорізька обл., м. Мелітополь, вул. Бронзоса, 43/16, а/с 1, тел./факс: 8-0619-420-974.

Фінансовий звіт АКБ "Інтеграл-банк" за IV квартал 2007р.
Ліцензія НБУ № 81 від 10/12/2001 р.

В опублікованій звітності за 4 квартал 2007р. в газеті "Голос України" від 30 січня 2008 року № 17 (4267) в звітній формі Баланс (додаток 2 до Інструкції про порядок складання та оприлюднення фінансової звітності банків України)
рядок 17 Кошти юридичних осіб замість суми 105258 вважати правильною суму 105275
рядок 18 Кошти фізичних осіб замість суми 144605 вважати правильною суму 144588

Голова Правління С.О. Михайлішин
Головний бухгалтер Д.Ю. Юсікайнен

Господарським судом Львівської області (79014, вул. Личаківська, 128, м. Львів) постановою від 29.01.2008 р. у справі №8/234 визнано банкрутом ПП «Аквалон», юридична (поштова) адреса: 79000, вул. Шевська, 1, м. Львів, ЄДРПОУ 32483174, рахунок №26003017120001 у ВАТ АКБ «Універсальний», МФО 325707.

Відкрито ліквідаційну процедуру. Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Худоногову Людмилу Юріївну, ліцензія серії АВ №347052 від 19.06.2007 р., яка проживає за адресою: 79000, вул. Стрийська, 77/36, м. Львів.

Печатки, штампи, свідоцтво про державну реєстрацію, статутні документи підприємства вважати недійсними.

Господарським судом Львівської області (79014, вул. Личаківська, 128, м. Львів) постановою від 07.12.2007 р. у справі №29/176 визнано банкрутом ТзОВ «Тронка», юридична (поштова) адреса: 79000, вул. Б. Хмельницького, 273/62, м. Львів, ЄДРПОУ 22367221, рахунок №26003238754001 в ЗГРУ ПРИВАТБАНКУ м. Львів, МФО 325321.

Відкрито ліквідаційну процедуру. Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Юркевича Тараса Петровича, ліцензія серії АВ №081056 від 19.05.2007 р., який проживає: 79020, вул. Панча, 8/29, м. Львів.

Печатки, штампи, свідоцтво про державну реєстрацію, статутні документи підприємства вважати недійсними.

Господарським судом Львівської області (79014, вул. Личаківська, 128, м. Львів) ухвалою від 29.10.2007 у справі № 29/120 визнано банкрутом Самбірський філіал «Явір-М» Луганського виробничо-комерційного центру «Лугсервіс», юридична (поштова) адреса: 81400, вул. Клинівка, 8а, м. Самбір, Львівська область, ЄДРПОУ 20819877, рахунок № 26000000306 у Самбірській філії Кредит банк «Україна» м. Самбір, МФО 325332.

Відкрито ліквідаційну процедуру. Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Дуплику Павла Георгійовича, ліцензія серії АБ № 216942 від 28.04.2005, який проживає: 82100, вул. Котляревського, 55, м. Дрогобич, Львівська область.

Печатки, штампи, свідоцтво про державну реєстрацію, статутні документи підприємства вважати недійсними.

Господарський суд Львівської області (79014, вул. Личаківська, 128, м. Львів) ухвалою від 03.11.2006 порушив провадження по справі № 6/178-29/270 про банкрутство ПП «Агротех» юридична (поштова) адреса: 81795, Львівська область, Жидачівський район, с. Зарічне, код ЄДРПОУ 31309255, р/р 26002301279 у Жидачівському відділенні №6313 ВАТ «Ощадний банк України» м. Жидачів, МФО 385167).

Розпорядником майна боржника призначено арбітражного керуючого Сибаля Андрія Михайловича, ліцензія серії АБ № 271779 від 14.04.2006, який проживає: 79000, вул. Дорошенка, 61/5, м. Львів.

Претензії кредиторів та заяви осіб, які виявлять бажання взяти участь у санації, приймаються протягом тридцяти днів з дня опублікування оголошення.

Господарським судом Львівської області (79014, вул. Личаківська, 128, м. Львів) постановою від 20.11.2007 р. у справі №8/286 визнано банкрутом ПП «Укрзовнішторг», юридична (поштова) адреса: 79059, вул. Г. Мазепи, 26, м. Львів, ЄДРПОУ 31362628, рахунки №26000013426, №26000013426, №26000013426, №26000013426 у Перша Львівська філія КРЕДИТ БАНК (УКРАЇНА), м. Львів, МФО 325365.

Відкрито ліквідаційну процедуру. Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Марка Андрія Тарасовича, ліцензія серії АВ №158397 від 15.11.2006 р., який проживає: 81100, Львівська область, м. Пустомити, вул. Грушевського, 37/1.

Печатки, штампи, свідоцтво про державну реєстрацію, статутні документи підприємства вважати недійсними.

У КІНЦІ НОМЕРА

№ 47 (4297) СЕРЕДА, 12 БЕРЕЗНЯ 2008

13 березня в Україні хмарно з проясненнями, місцями невеликий дощ. Уночі, ранком місцями туман. Вітер мінливий, 5—10 м/с. Температура вночі 1—6° тепла, вдень 6—11° градусів тепла; в Карпатах уночі від 3° морозу до 2° тепла, вдень 1—6° тепла.

ЦЬОГО ДНЯ, 12 БЕРЕЗНЯ

❑ **1648.** Помер іспанський драматург Тірсо де Моліна, автор понад 400 п'єс, одна з яких, "Севільський спокусник, або Камінний гість", — перша драматична обробка легенди про Дон-Жуана. ❑ **1863.** Народився Володимир Вернадський, учений-енциклопедист, організатор і перший президент Української академії наук. ❑ **1913.** Народився російський поет Сергій Михалков. Автор популярних дитячих віршів, а також тексту гімну СРСР й нинішнього гімну Росії. ❑ **1935.** Персія змінила свою назву на Іран. ❑ **1940.** Закінчилася радянсько-фінляндська війна. ❑ **1949.** Женевська конвенція "Про захист цивільного населення під час війни".

Мал. Олексія КУСТОВСЬКОГО.

З УСЬОГО СВІТУ

Забіг для... тарантула

Існують тарганячі біги. Є і «чемпіонат світу» зі стрибків у висоту серед жаб. Подекуди популярні блошині стрибки. А от у США якось винайшли біги... тарантулів. Зовні усі виглядає досить дивно: великі отруйні павуки біжать по доріжках, зрідка зупиняючись, щоб вступити в бій і... зжерти кого-небудь із суперників. До речі, саме ця деталь викликає особливий захват у шанувальників павукових бігів — людей пересичених, які не бажають більше спостерігати за змаганнями інших «тривіальних», тварин. Схоже, багатьом подобається, що на цих бігах до фінішу приходить значно менше «спортсменів», ніж їх було на старті.

Часникова столиця

Селище Лас-Педроньєрас, розташоване в горах Ла-Манча, користується в Іспанії чималою популярністю: його називають столицею часнику. Тутешні жителі люблять вихвалятися, що вони посідають перше місце у світі з вирощування цієї культури. Тут збирають до 40 тисяч тонн часничин на рік. Половину врожаю експортують до країн Латинської Америки, де цей часник цінують дуже високо — бо дуже він міцний і ароматний. Можна подумати, що жителі селища обожнюють свій чудовий овоч, поїдаючи його в незліченних кількостях, і тому їх можна відрізнити від усіх інших ламанчців за специфічним запахом. А от і ні! У Лас-Педроньєрасі, з'ясовується, часник... не їдять.

Чим догодити нареченій

Яким має бути наречений напередодні весілля? Звичайно, гарним! Утім, у різних країнах красу розуміють по-різному. Наприклад, у селах Центральної Індії за традицією долоні нареченого прикрашають... особливою пастою з листів місцевих чагарників, що містить фарбу хни. Спершу руки жениха мають не дуже привабливий вигляд, але через якийсь час пасту змивають, і на шкірі залишається яскравий жовтогарячий візерунок. Тепер можна і весілля грати: розписані руки обов'язково сподобаються нареченій.

Московський стукач

НЕВИГАДАНІ ІСТОРІЇ

Історія, яку якось розповів відомий український кіносценарист Євген Онопрієнко, сталася в п'ятдесяті роки, незабаром після арешту Берії. Євген Федорович, тоді ще просто Женя, навчався в Москві, у ВДІКу (Всесоюзному державному інституті кінематографії. — **Авт.**). Зрозуміло, і його, і його друзів політичні події, що відбувалися, дуже цікавили, бо стосувалися вони зазвичай і їхнього факультету.

— То, бувало, зникали студенти (потім пошепки обговорювали обставини їхнього арешту), то раптом починалося побиття художників-«космополітів». І наші викладачі гарячково корегували програми, етюди, навчальні роботи. Але, попри все це, ми — молоді й сповнені сил — примудрялися жити весело й безтурботно. Якось зайшли в кафе на Міщанській, — згадував про своє студентське життя Онопрієнко, — взяли сосисок, пива, ще дещо міцніше й почали говорити «за життя». В компанії нашій були Стьопа Петросян, вірмен із Тбілісі, й Сашко Мілюков, колишній танкіст, Герой Радянського Союзу. Щоправда, зірку він, людина скромна, одягав рідко, але завжди носив її в кишені. І от сидимо ми всі за скляним столиком, закушуємо, плещемо язиками. А поруч якийсь спритний солдатик крутиться (це ми вже потім на нього увагу звернули).

Розмова, як зазвичай у таких випадках, була і про все, й ні про що. Так, між іншим, Стьопа розповів про те, яким знаменитим шевцем був його батько: з'ясувалося, що свого часу сам Берія замовляв у нього чоботи. Прізвище це змусило нашого сусіда, солдатика, уважніше прислухатися до нашого патякання. Потім ми про ВДІК говорили, про дівчат — ну як же без цього? Нарешті розрахувалися і вийшли.

А нас, виявляється, вже чекали: міліція і громадянин у цивільному. І солдатик за спинами ховався, на нас показував. А ми, нічого не розуміючи, почали качати права. А як же інакше — адже не п'яні, не буянили, цілком, як тепер кажуть, законослухняні громадяни! Але нас, попри це, під білі рученьки — й до відділення. Вже тут ми зрозуміли, що головний у всій цій метушні — цивільний. Він хоча в тіні тримався, але диригував.

Нас і разом допитали, й кожного окремо. А з'ясувалося в результаті, що «нема чого шити», повна нісенітниця все. Але про всяк випадок замкнули нас, мовляв, — чекайте. А чого чекати?

І ми, як то кажуть, пішли ва-банк. Сашко надів зірку героя, я — орденські колодки, б'ємо у двері й вимагаємо відвести нас у туалет. Відчинили вони і як глянули: «Боже, героя взяли!». А героя, за законами того часу, можна було заарештувати або затримати тільки з особливого офіційного дозволу. Ведуть нас — на тверду й голосно висловлену вимогу — до туалету. Там — двері дубові й гак сталевий. Зачинилися ми та й почали відчайдушно, на всю горлянку співати... «Інтернаціонал» — все-таки в кафе ми не лише пиво вживали.

А треба сказати, що загратоване вікно в туалеті було незасклене, а за тим вікном — велелюдний провулок. Там, зрозуміло, одразу юрба зібралася, народ зацікавився: що це таке діється у відділенні? У двері тарабанять, б'ють, а зламати їх міліціонери не можуть. І тоді служивим нічого не залишалося, як почати нас слізно просити вгамуватися. Нарешті нам набридло репетувати, і ми здалися. Привели вони нас до чергового, а він слова вимовити не може від злості і ніяковості, тільки руками махає: «Геть з моїх очей!».

— Е ні! — сказав тоді танкіст Сашко, зручно вмостившись на стільці. — Ми за містом живемо, у Лосинці. І вже запізно нам тут добиратися громадським транспортом, тож машину давайте!

Забігали вони, потім зателефонували кудись. Тоді підігнали до відділення полуторку.

— Та ви що? — нахабно здивувалися ми. — Нам легковика давайте! Ми не дрова... Сашко, дзвони до приймальні Верховної Ради!

А легковика в них немає. Почали міліціонери збирати гроші, черговий нашкрябав ще дещо в кишені, і, нарешті, відправили нас на таксі.

Що сказано було потім солдатові-стукачеві, Онопрієнко та його товариші не знали. Утім, про те неважко здогадатися...

В. Н.

Навіщо бити посуд?

НЕСПОДІВАНИЙ РАКУРС

Психологи вважають, що жінкам іноді корисно... бити посуд. Чому? Пояснень багато. З погляду фізіології, під час стресу різко збільшується кількість тривожних гормонів — норадреналіну й адреналіну — і організм мобілізується до фізичних дій (тікати, трощити). Якщо ніякої активності не відбувається, гормональна система нормалізується набагато повільніше, нервова напруга залишається. З погляду психології, биття посуду — це перенесення агресії на інший об'єкт: потрібно дати вихід негативним емоціям, бажання заподіяти шкоду краще реалізувати на чомусь неживому.

Є і медичні наслідки. Учені Берлінського університету виявили, що бурхливі скандали з биттям посуду знімають у жінок стрес і знижують ризик передчасної смерті від інфарктів та інсультів. А от у чоловіків — усе навпаки: зовнішні прояви агресивності погіршують самопочуття й підвищують імовірність різних захворювань: на двадцять відсотків збільшується ризик інфаркту міокарда; на тридцять — ризик серцевих аритмій, у тому числі небезпечних видів тахікардії; на десять відсотків — ризик утворення тромбів.

На цей аспект звернув увагу один заповзятий комерсант, який не тільки помітив, що під час сімейних баталій найчастіше страждає посуд, а й те, що, зазвичай, він — недешевий. Тому цей комерсант вирішив продавати комплекти столового посуду, спеціально призначеного для биття під час домашніх скандалів. До того ж у його рекламному оголошенні було зазначено: «Медична допомога дедалі дорожчає, тому інфаркт або відвідування невропатолога обійдуться вам значно дорожче, ніж набір нашого посуду для биття. Знявши за невелику ціну сімейну напруженість, ви зможете зберегти і своє здоров'я, і свій дорогий посуд». Ну що тут сказати? Такий розумник, певно, ніколи не вчиняє скандалів. Чи, у крайньому разі, не б'є посуд. А може, б'є, утім, — найдешевший?

Мал. Олексія КУСТОВСЬКОГО.

НЕВІДОМЕ ПРО ВІДОМЕ

Стіна Адріана

Хто не знає про Велику Китайську стіну, зведену в Північному Китаї в третьому сторіччі до нашої ери, завдовжки, за одними припущеннями, — близько чотирьох тисяч, за іншими, — понад шість тисяч кілометрів і заввишки 6,6 метра (на окремих ділянках до десяти метрів). Менш відомо, що приблизно на 500 років пізніше за наказом імператора Адріана римські легіонери збудували стіну через усю Великобританію по лінії Карлайл-Ньюкасл, у вузькому місці острова.

Загальна довжина стіни Адріана — близько 120 кілометрів, ширина — два з половиною—три метри, висота — до трьох метрів. Стіна мала відокремлювати південну, завойовану, частину острова від північної, звідки на римлян нападали «варвари» — місцеві кельтські племена. На будівництво пішло шість років, здійснювали його силами військ, серед яких були не тільки римляни, а й уродженці завойованих Римом країн — Сирії, Єгипту та інших. З півночі стіну оточував глибокий рівчак із двома валами. На кожній третині милі будівельники ставили сторожову вежу, а через кожну милю зводили величезну (до 3,6 га) фортецю, в якій містився гарнізон. Фортеця мала кухні, склади, вівтарі, канцелярії для збирання податків, лазні з гарячою і холодною водою. За фортецею стояли казармені бараки.

Стіна Адріана була збудована з каміння таких розмірів: від сучасної цеглини до величезних брил, підняти які без спеціальних пристроїв було неможливо. Оглядаючи сьогодні руїни стіни і фортець, важко навіть уявити, що ці споруди зводили без застосування підйомних кранів та бульдозерів.

Добірку підготував Віктор НІКІПЄЛОВ.

Редактор номера Віталій **ЖЕЖЕРА.**

Редколегія: Леонід **БРОВЧЕНКО,** Анатолій **ГОРЛОВ,** Сергій **ДЕМСЬКИЙ**, Віталій **ЖЕЖЕРА,** Іван **ІЛЛЯШ,** Світлана **ПИСАРЕНКО,** Віталій **СУДДЯ.**

Головний редактор Анатолій ГОРЛОВ.

Засновник — Верховна Рада України

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання—КВ № 1 від 26.05.1994 р.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами.

Передплатні індекси: для фізичних осіб — 40224, 08775, для підприємств і організацій — 60955.

Передплатна ціна на 2008 рік: для фізичних осіб — 5,00 грн. та 3,00 грн., для підприємств і організацій — 15,00 грн на місяць.

Ціна в роздрібній мережі — договірна.

Загальний тираж 161000.

ВАТ «Видавництво «Київська правда» 04136, м. Київ, вул. М. Гречка, 13.

Зам. 699

ТОВ «Преслайн» м. Харків, вул. Північна, 12.

Зам. 9-1-262

Фотоформи виготовлено в КЦ редакції газети «Голос України»

1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Адреса редакції: 03047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

☎ **ТЕЛЕФОНИ:**

для довідок — 503-68-72;
телефакс — 234-72-54;
відділ реклами — 449-72-53, 453-44-56, 453-44-57;
телефакс — 449-85-62.

E-mail: mail@golos.com.ua — **загальний**
reklama@golos.com.ua — **відділ реклами**
let@golos.com.ua — **відділ листів**
foto@golos.com.ua — **відділ ілюстрацій**

При підготовці матеріалів використовується інформаційно-пошукова система Верховної Ради України «Законодавство»

